

Den Europæiske Unions Tidende

L 148

Dansk udgave

Retsforskrifter

51. årgang

6. juni 2008

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin, om ændring af forordning (EF) nr. 1493/1999, (EF) nr. 1782/2003, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 3/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2392/86 og (EF) nr. 1493/1999** 1

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 479/2008

af 29. april 2008

om den fælles markedsordning for vin, om ændring af forordning (EF) nr. 1493/1999, (EF) nr. 1782/2003, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 3/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2392/86 og (EF) nr. 1493/1999

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I	INDLEDENDE BESTEMMELSER	9
AFSNIT II	STØTTEFORANSTALTNINGER	9
Kapitel I	Støtteprogrammer	9
Afdeling 1	Indledende bestemmelser	9
Afdeling 2	Forelæggelse af støtteprogrammerne og disses indhold	10
Afdeling 3	Specifikke støtteforanstaltninger	11
Afdeling 4	Almindelige bestemmelser	14
Kapitel II	Finansielle overførsler	14
AFSNIT III	REGULERINGSFORANSTALTNINGER	15
Kapitel I	Almindelige bestemmelser	15
Kapitel II	Ønologiske fremgangsmåder og restriktioner	16
Kapitel III	Oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser	17
Kapitel IV	Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser	17
Afdeling 1	Definitioner	17
Afdeling 2	Ansøgning om beskyttelse	18
Afdeling 3	Procedure for beskyttelse	19
Afdeling 4	Særtilfælde	20
Afdeling 5	Beskyttelse og kontrol	21
Afdeling 6	Almindelige bestemmelser	22

Kapitel V	Traditionelle benævnelser	23
Kapitel VI	Mærkning og præsentation	23
Kapitel VII	Producent- og brancheorganisationer	25
AFSNIT IV	SAMHANDEL MED TREDJELANDE	27
Kapitel I	Fælles bestemmelser	27
Kapitel II	Import- og eksportlicenser	27
Kapitel III	Beskyttelse og aktiv og passiv forædling	28
Kapitel IV	Importregler	29
AFSNIT V	PRODUKTIONSKAPACITET	30
Kapitel I	Ulovlige beplantninger	30
Kapitel II	Overgangsordning for plantningsrettigheder	31
Kapitel III	Rydningensordning	33
AFSNIT VI	ALMINDELIGE BESTEMMELSER	36
AFSNIT VII	ÆNDRINGER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	38
Kapitel I	Ændringer	38
Kapitel II	Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser	40

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabsordningen for vinsektoren er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽³⁾ samt i gennemførelsesforordningerne hertil.
- (2) Vinforbruget i Fællesskabet er jævnt faldende, og mængden af vin, der eksporteres fra Fællesskabet, er siden 1996 steget meget langsommere end importen. Dette har ført til

ubalance mellem udbud og efterspørgsel, hvilket har øget presset på producenterne priser og indtægter.

- (3) Ikke alle de instrumenter, der i øjeblikket indgår i forordning (EF) nr. 1493/1999, har vist sig at være effektive til at orientere vinsektoren i retning af en konkurrencedygtig og bæredygtig udvikling. Markedsmechanismeforanstaltninger har ofte vist sig dårlige med hensyn til omkostningseffektivitet, da de har tilskyndet til strukturelle overskud uden at kræve strukturelle forbedringer. Herudover har nogle af de eksisterende reguleringsforanstaltninger begrænset konkurrencedygtige producenteres virksomhed urimeligt.
- (4) Det nuværende regelsæt synes således ikke at kunne sikre, at målene i traktatens artikel 33 og navnlig en stabilisering af vinmarkedet og sikring af en rimelig levestandard for den berørte landbrugsbefolkning opfyldes på en bæredygtig måde.
- (5) På baggrund af de opnåede erfaringer bør fællesskabsordningen for vinsektoren derfor ændres gennemgribende

⁽¹⁾ Udtalelse af 12.12.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 12.12.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

med henblik på følgende: at forbedre Fællesskabets vinproducenters konkurrenceevne, at styrke Fællesskabets kvalitetsvines omdømme som verdens bedste, at generobre tidligere markeder og erobre nye i Fællesskabet og verden over, at etablere en vinordning med klare, enkle og effektive regler, der skaber balance mellem udbud og efterspørgsel, og at indføre en vinordning, der bevarer de bedste traditioner i Fællesskabets vinproduktion, styrker samfundsstrukturen i mange landdistrikter og sikrer, at al produktion respekterer miljøet. Forordning (EF) nr. 1493/1999 bør derfor ophæves og afløses af nærværende forordning.

- (6) Forud for forelæggelsen af denne forordning er der blevet gennemført en evaluerings- og høringsproces for bedre at afdække og imødekomme vinsektorens behov. Der blev bestilt en ekstern evalueringsrapport, som blev offentliggjort i november 2004. For at give de berørte parter lejlighed til at fremsætte deres synspunkter afholdt Kommissionen et seminar den 16. februar 2006. Den 22. juni 2006 blev Kommissionens meddelelse »Mod en bæredygtig europæisk vinsektor« offentliggjort sammen med en konsekvensanalyse, hvori var opregnet en række muligheder for reform af vinsektoren.
- (7) Fra juli til november 2006 fandt der drøftelser sted i Rådet. I december 2006 vedtog Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget rapporter om de forskellige muligheder for reform af vinsektoren, der var foreslået i Kommissionens meddelelse. Den 15. februar 2007 vedtog Europa-Parlamentet en initiativbetænkning om meddelelsen med konklusioner, som der er blevet taget hensyn til i denne forordning.
- (8) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾ bør i sin endelige udformning også dække vinsektoren. Fusionsmarkedsordningen indeholder horisontale bestemmelser, bl.a. vedrørende handel med tredjelande, konkurrenceregler, kontrol og sanktioner samt udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne. De bestemmelser i nærværende forordning, der vedrører disse horisontale emner, bør så vidt muligt svare til bestemmelserne i fusionsmarkedsordningen, så de på et senere tidspunkt nemt kan indarbejdes heri.
- (9) Det er vigtigt at sørge for støtteforanstaltninger, der kan styrke konkurrencestrukturen. Disse foranstaltninger bør finansieres og fastlægges af Fællesskabet, men det bør overlades til medlemsstaterne at vælge et passende sæt af foranstaltninger med henblik på at dække deres regionale organers behov, om nødvendigt under hensyntagen til deres

særlige forhold, samt at integrere disse i de nationale støtteprogrammer. Medlemsstaterne bør have ansvaret for gennemførelsen af disse programmer.

- (10) Nøglen til fordeling af de finansielle midler på medlemsstaternes nationale støtteprogrammer bør være forbundet med deres historiske andel af vinbudgettet som hovedkriterium samt deres vindyrkningsareal og historiske produktion. Denne nøgle bør dog tilpasses hvad angår situationer, hvor brugen af den historiske andel af vinbudgettet som hovedkriterium ville føre til en urimelig fordeling af midlerne.
- (11) En vigtig foranstaltning i de nationale støtteprogrammer bør være salgsmæssig fremstød og markedsføring af fællesskabsvine i tredjelande. Der bør fortsat være plads til omstrukturering og omstilling på grund af de positive strukturelle virkninger, disse aktiviteter har for vinsektoren. Der bør også være mulighed for støtte til investeringer i vinsektoren med henblik på at forbedre virksomhedernes egentlige økonomiske resultater. De medlemsstater, der ønsker at anvende destillation af biprodukter for at sikre vinkvaliteten og samtidig beskytte miljøet, bør have mulighed for at yde støtte hertil.
- (12) Som led i programmerne bør der desuden kunne ydes støtte til instrumenter til forebyggelse såsom høstforsikring, gensidige fonde og grøn høst for at tilskynde til en ansvarlig tilgang til krisesituationer.
- (13) Det er berettiget at bevare nogle traditionelle foranstaltninger i en overgangsperiode for at mildne den ellers bratte afslutning af de sædvanlige markedsforanstaltninger, der hidtil er blevet finansieret ved hjælp af EF-midler. De pågældende foranstaltninger er støtte til destillation af konsumalkohol, støtte til krsedestillation og støtte til brug af koncentreret druemost.
- (14) Endelig vil medlemsstaterne måske af forskellige årsager foretrække at yde afkoblet støtte til landbrugerne i henhold til enkeltbetalingsordningen. Medlemsstaterne bør derfor have denne mulighed, og på grund af enkeltbetalingsordningens særlige vilkår bør en sådan overførsel være endelig og medføre en tilsvarende reduktion af de budgetmidler, der er til rådighed for de nationale støtteprogrammer i de følgende år.
- (15) Fællesskabets finansiering af de støtteberettigede foranstaltninger bør, når det er praktisk muligt, være betinget af de berørte producenters overholdelse af visse gældende miljøbestemmelser. Hvis der påvises manglende overholdelse, bør betalingerne nedsættes tilsvarende.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 248/2008 (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 6).

- (16) Vinsektoren bør også støttes gennem de strukturforanstaltninger, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾.
- (17) Følgende foranstaltninger under forordning (EF) nr. 1698/2005 kan have interesse for vinsektoren: etablering af unge landbrugere og investeringer i teknisk udstyr og bedre markedsføring, erhvervsuddannelse, informations- og markedsføringsstøtte til producentorganisationer, der deltager i kvalitetsordninger, støtte til miljøvenligt landbrug samt førtidig pensionering for landbrugere, som beslutter at ophøre med kommerciel landbrugsvirksomhed for at overdrage bedriften til andre landbrugere.
- (18) For at øge de finansielle midler under forordning (EF) nr. 1698/2005 bør der sørges for en gradvis overførsel af midler til det budget, der er afsat til denne forordning, når de relevante beløb er tilstrækkelig store.
- (19) Visse reguleringsforanstaltninger bør finde anvendelse på vinsektoren, navnlig af hensyn til sundhed, kvalitet og forbrugernes forventninger.
- (20) Medlemsstater, der producerer over 50 000 hl årligt, bør fortsat have ansvaret for at klassificere de druesorter, der kan anvendes til vinfremstilling på deres respektive områder. Visse druesorter bør være undtaget herfra.
- (21) Visse produkter, som er omfattet af denne forordning, bør markedsføres i Fællesskabet i overensstemmelse med en specifik klassificering af vinavlsprodukter og de dertil svarende specifikationer.
- (22) Produkter, der er omfattet af denne forordning, bør fremstilles efter visse ønologiske fremgangsmåder og restriktioner, som sikrer, at sundhedshensyn og forbrugernes forventninger til kvalitet og produktionsmetoder imødekommes. Af hensyn til fleksibiliteten bør ajourføringen af de pågældende fremgangsmåder og godkendelsen af nye fremgangsmåder foretages på samme niveau som gennemførelsesforanstaltninger, undtagen på de politisk følsomme områder tilsætning og syring, hvor Rådet fortsat bør være kompetent for så vidt angår ændringer.
- (23) En forøgelse af vinens alkoholindhold bør være underlagt visse begrænsninger og bør i givet fald ske ved at tilsætte vinen koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost eller saccharose, hvor der er givet tilladelse hertil.
- Grænserne for tilsætningsforøgelser bør strammes i forhold til, hvad der hidtil har været tilfældet.
- (24) Da vin fremstillet ved fuldstændig udpresning af druerne er af ringe kvalitet, bør denne fremgangsmåde forbydes.
- (25) For at opfylde de internationale standarder på dette område bør Kommissionen som hovedregel basere sig på de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet af Den Internationale Vinorganisation (OIV).
- (26) Forskæring af vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet og forskæring mellem vine med oprindelse i tredjelande bør fortsat være forbudt i Fællesskabet. Tilsvarende bør visse typer druemost, druesaft og friske druer med oprindelse i tredjelande ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin på Fællesskabets område.
- (27) Begrebet kvalitetsvine er i Fællesskabet baseret på bl.a. de særlige kendetegn, der kan tilskrives vinens geografiske oprindelse. Disse vine identificeres over for forbrugerne gennem beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, men den nuværende ordning desangående er ikke fuldt udviklet. For at de pågældende produkters kvalitet kan gøres gældende på et gennemsligt og mere udbygget grundlag, bør der indføres en ordning, hvor ansøgninger om oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser behandles efter den metode, der anvendes i forbindelse med Fællesskabets horisontale kvalitetspolitik for andre fødevarer end vin og brændevin, jf. Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽²⁾.
- (28) For at sikre, at vine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse bevarer deres kvalitetskendetegn, bør medlemsstaterne kunne anvende strengere regler herfor.
- (29) For at kunne opnå beskyttelse i Fællesskabet bør geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser anerkendes og registreres på fællesskabsplan. For at sikre, at de pågældende navne opfylder betingelserne i denne forordning, bør ansøgninger behandles af den berørte medlemsstats nationale myndigheder, hvilket skal ske under overholdelse af nogle fælles minimumsbestemmelser, der bl.a. omfatter en national indsigelsesprocedure. Kommissionen bør derefter gennemgå afgørelserne for at sikre, at ansøgningerne opfylder betingelserne i denne forordning, og at tilgangen er den samme i alle medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 146/2008 (EUT L 46 af 21.2.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12. Ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

- (30) Der bør også ydes beskyttelse til tredjelandes oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, hvis disse er beskyttet i oprindelseslandet.
- (31) Registreringsproceduren bør gøre det muligt for enhver fysisk eller juridisk person i en medlemsstat eller et tredjeland, der har en legitim interesse, at gøre sine rettigheder gældende ved at gøre indsigelse.
- (32) Registrerede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør beskyttes mod anvendelser, der giver uberettigede fordele af det omdømme, der er forbundet med produkter, som overholder kravene. For at fremme loyal konkurrence og undgå at vildlede forbrugerne bør denne beskyttelse også omfatte produkter og tjenesteydelser, som ikke er dækket af denne forordning, herunder varer uden for traktatens bilag I.
- (33) Der bør indføres procedurer for ændring af produktspecifikationer, efter at de er blevet beskyttet, og for annullering af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, navnlig hvis den dertil svarende produktspecifikation ikke længere er overholdt.
- (34) Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er beskyttet i Fællesskabet, bør underkastes kontrol, om muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾, herunder en kontrolordning for at sikre, at de pågældende vine overholder produktspecifikationerne.
- (35) Medlemsstaterne bør kunne opkræve et gebyr til dækning af pådragne udgifter, herunder udgifter i forbindelse med behandling af ansøgninger om beskyttelse, indsigelser, ændringsansøgninger og annulleringsanmodninger i henhold til denne forordning.
- (36) Eksisterende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i Fællesskabet bør af hensyn til retssikkerheden være undtaget fra den nye behandlingsprocedure. De berørte medlemsstater bør imidlertid give Kommissionen de grundlæggende oplysninger og dokumenter, i henhold til hvilke de pågældende betegnelser er blevet anerkendt på nationalt plan; sker det ikke, bør deres beskyttelse som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser bortfalde. Mulighederne for annullering af eksisterende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør være begrænsede af hensyn til retssikkerheden.
- (37) Kvalitetspolitik reguleres nationalt i visse medlemsstater i henhold til nationale bestemmelser og sædvaner. Sådanne bestemmelser og sædvaner kan fortsat finde anvendelse.
- (38) Nogle benævnelser anvendes traditionelt i Fællesskabet og giver forbrugerne oplysninger om vinen særlige egenskaber og kvalitet, der supplerer de oplysninger, som oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser giver. For at sikre det indre markeds funktion og fair konkurrence samt for at undgå, at forbrugerne vildledes, bør disse traditionelle benævnelser kunne beskyttes i Fællesskabet.
- (39) Beskrivelsen, betegnelsen og præsentationen af produkter, der er omfattet af denne forordning, kan have stor indflydelse på deres afsætningsmuligheder. Forskelle i medlemsstaternes lovgivning vedrørende mærkning af vinavlsprodukter kan forhindre det indre marked i at fungere korrekt.
- (40) Der bør derfor fastsættes bestemmelser, der tager hensyn til forbrugernes og producenternes legitime interesser. I den forbindelse er det hensigtsmæssigt med fællesskabsregler for mærkning.
- (41) Disse regler bør bl.a. omfatte obligatorisk anvendelse af visse udtryk med henblik på at identificere produktet i forhold til salgskategorierne og give forbrugerne vigtige oplysninger. Anvendelsen af andre fakultative angivelser bør også være omfattet af bestemmelser på fællesskabsplan.
- (42) Medmindre der gælder andre bestemmelser, bør mærkningsreglerne i vinsektoren supplere de regler, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽²⁾, og som gælder horisontalt. Erfaringen har vist, at en differentiering af mærkningsreglerne efter kategori af vinavlsprodukter ofte er uhensigtsmæssig. Reglerne bør derfor i princippet gælde for alle vinkategorier, herunder importerede produkter. De bør bl.a. give mulighed for angivelse af druesort og årgang på vine uden oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, dog med forbehold af visse krav og undtagelser vedrørende mærkningens pålidelighed og overvågningen heraf samt risikoen for vildledning af forbrugerne.
- (43) Producentorganisationer — både eksisterende og nye — vil fortsat kunne bidrage til at opfylde de mål, der er fastsat på fællesskabsplan for vinsektoren. Nytteværdien af deres arbejde bør ligge i omfanget og effektiviteten af de

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 301/2008 (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 85).

⁽²⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/68/EF (EUT L 310 af 28.11.2007, s. 11).

- tjenesteydelser, de tilbyder deres medlemmer. Det samme gælder for brancheorganisationerne. Medlemsstaterne bør derfor anerkende organisationer, der opfylder visse krav, som fastsættes på fællesskabsplan.
- (44) For at markedet for vine kan fungere bedre, bør medlemsstaterne kunne iværksætte beslutninger, som træffes af brancheorganisationerne. Disse beslutninger må imidlertid ikke indbefatte fremgangsmåder, der kan forvride konkurrencen.
- (45) Indførelsen af et enhedsmarked i Fællesskabet forudsætter, at der etableres en ordning for samhandelen med tredjelande. Denne ordning bør bl.a. omfatte importtold og bør i princippet stabilisere Fællesskabets marked. Handelsordningen bør baseres på Fællesskabets internationale forpligtelser, især de forpligtelser, der følger af aftaler indgået i Verdenshandelsorganisationens regi (WTO-aftalerne).
- (46) Overvågning af handelsstrømme er først og fremmest et spørgsmål om forvaltning, der bør håndteres fleksibelt. Kommissionen bør derfor træffe en afgørelse vedrørende indførelsen af licenskrav under hensyntagen til behovet for import- og eksportlicenser med henblik på forvaltning af markederne og især med henblik på overvågning af importen af de pågældende produkter. De generelle vilkår for sådanne licenser bør imidlertid fastlægges i denne forordning.
- (47) I forbindelse med indførelsen af import- og eksportlicenser bør der kræves en sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres.
- (48) Importtoldordningen gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser. I exceptionelle tilfælde kan ordningen for det indre marked og toldordningen dog vise sig at være utilstrækkelige. For at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være forsvarsløst over for eventuelle forstyrrelser, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser.
- (49) For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af import af navnlig druesaft og druemost bør importen af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt.
- (50) For at sikre, at vinmarkedet fungerer efter hensigten, og især for at undgå markedsforstyrrelser bør det være muligt at forbyde proceduren for aktiv og passiv forædling. Hvis denne type markedsforvaltningsinstrument skal have den ønskede virkning, skal det normalt anvendes uden større forsinkelser. Kommissionen bør derfor have de relevante beføjelser.
- (51) Produkter, der importeres fra tredjelande, bør underkastes Fællesskabets regler vedrørende produktkategorier, mærkning samt oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. De bør desuden ledsages af en analyseerklæring.
- (52) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler indgået i overensstemmelse med traktaten eller af Rådets retsakter.
- (53) Overskudsproduktionen af vin i Fællesskabet er blevet forværret på grund af overtrædelser af det midlertidige forbud mod nyplantning. Der findes således i Fællesskabet et stort antal ulovlige beplantninger, som er en kilde til illoyal konkurrence og skærper vinsektorens problemer.
- (54) Der bør skelnes mellem ulovlige arealer beplantet før og efter den 31. august 1998, når det drejer sig om producenternes forpligtelser i forbindelse med disse arealer. Ulovlige arealer fra før den 1. september 1998 bør have en sidste mulighed for at blive legaliseret i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1493/1999. Den dertil svarende bestemmelse i nærværende forordning bør derfor have tilbagevirkende kraft.
- (55) Indtil videre er ulovlige arealer fra før den 1. september 1998 ikke omfattet af en rydningsforpligtelse. De berørte producenter bør forpligtes til at legalisere dem mod betaling af et gebyr. Hvis de pågældende arealer ikke er legaliseret senest den 31. december 2009, bør producenterne forpligtes til at rydde dem for egen regning. Manglende overholdelse af denne rydningsforpligtelse bør udløse bøder.
- (56) Arealer, der er blevet beplantet i strid med det relevante forbud efter den 31. august 1998, bør ryddes, hvilket er den i forordning (EF) nr. 1493/1999 fastsatte sanktion. Manglende overholdelse af denne rydningsforpligtelse bør udløse bøder.
- (57) Indtil legaliserings- og rydningsforanstaltningerne er gennemført, bør vin fra arealer, der er beplantet i strid med forbuddet, og som ikke er legaliseret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1493/1999, kun bringes på markedet med henblik på destillation for den berørte producents regning. Producenterne bør fremlægge destillationskontrakter, så denne regel kan overvåges bedre, end det hidtil har været tilfældet.
- (58) Det midlertidige forbud mod nyplantning har haft en vis indflydelse på balancen mellem udbud og efterspørgsel på vinmarkedet, men har samtidig været en hindring for konkurrencedygtige producenter, der ønsker at imødekomme en øget efterspørgsel på en fleksibel måde.

- (59) Da der endnu ikke er opnået markedsligevægt, og da det tager tid for ledsageforanstaltningerne som f.eks. rydningsordningen at slå igennem, er det hensigtsmæssigt at opretholde forbuddet mod nyplantning indtil den 31. december 2015, men på denne dato bør det ophæves endeligt, så konkurrencedygtige producenter kan indrette sig frit efter markedsbetingelserne. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at forlænge forbuddet på deres område indtil den 31. december 2018, hvis de finder det nødvendigt.
- (60) Den bestående tilladelse til nyplantning i forbindelse med podningsgartneri, jordfordeling og ekspropriation samt vindyrkningsforsøg har vist sig ikke at forstyrre vinmarkedet urimeligt og bør derfor videreføres med den fornødne kontrol.
- (61) Der bør fortsat tildeles genplantningsrettigheder til producenter, der forpligter sig til at rydde tilsvarende arealer med vinstokke, da nettovirkningen af sådanne beplantninger for produktionen normalt er nul.
- (62) Endvidere bør medlemsstaterne under streng kontrol kunne tillade overførsel af genplantningsrettigheder til en anden bedrift, hvis overførslen sker som led i kvalitetspolitikken, i forbindelse med podningsgartneri eller i tilknytning til overdragelse af en del af bedriften. Disse overførsler bør holdes inden for samme medlemsstat.
- (63) For at forbedre forvaltningen af vinproduktionskapaciteten og fremme den effektive udnyttelse af plantningsrettigheder og dermed yderligere afbøde virkningen af de midlertidige plantningsrestriktioner bør ordningen med nationale eller regionale reserver opretholdes.
- (64) Medlemsstaterne bør med den fornødne kontrol i vidt omfang kunne disponere over reserverne, så de bedre kan afpasse udnyttelsen af plantningsrettighederne fra disse reserver efter de lokale behov. De bør i den forbindelse kunne opkøbe plantningsrettigheder for at lade dem indgå i reserven og sælge rettigheder fra reserven. I den forbindelse bør medlemsstaterne fortsat kunne undlade at anvende reserveordningen, hvis de kan bevise, at de har en anden effektiv ordning til forvaltning af plantningsrettighederne.
- (65) Hvis unge vinproducenter indrømmes særlige fordele, kan det lette ikke blot deres etablering, men også den strukturelle tilpasning af deres bedrifter efter den første etablering, og disse producenter bør derfor kunne opnå rettigheder fra reserverne uden modydelse.
- (66) For at sikre den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne og for bedre at afpasse udbuddet efter efterspørgslen bør plantningsrettighederne anvendes af indehaverne inden for en rimelig frist. Ellers bør de tilføres eller tilbageføres til reserverne. Af samme årsager bør rettigheder i reserverne tildeles inden for en rimelig frist.
- (67) Medlemsstater, hvor ordningen med plantningsrettigheder ikke fandt anvendelse pr. 31. december 2007, bør være undtaget fra det midlertidige forbud mod nyplantning.
- (68) Som en yderligere ledsageforanstaltning med det formål at skabe en vinsektor, som er afstemt efter markedsbetingelserne, bør der indføres en rydningsordning. Når producenterne vurderer, at betingelserne for en levedygtig produktion ikke er til stede på visse arealer, bør de have mulighed for at nedbringe deres omkostninger og tage de pågældende arealer endeligt ud af vinproduktionen, ligesom de bør have mulighed for at drive anden virksomhed på det område, der er tale om, eller helt at ophøre med landbrugsproduktion.
- (69) Erfaringen har vist, at hvis det overlades til medlemsstaterne at give tilladelse til rydning mod betaling af en præmie, risikerer man, at foranstaltningen ikke slår igennem og ikke får de ønskede virkninger for udbuddet. I modsætning til den nuværende ordning bør producenterne derfor generelt være berettigede til at anvende rydningsordningen og selv beslutte, om de vil indgive en ansøgning. De bør til gengæld modtage en præmie for hver hektar, der ryddes for vinstokke. Medlemsstater, hvis vinproduktion er under 50 000 hl om året, bør dog ikke have adgang til rydningsordningen, da de ikke har nogen væsentlig betydning for produktionen i Fællesskabet.
- (70) Medlemsstaterne bør på grundlag af objektive kriterier og efter satser, der fastsættes af Kommissionen, kunne bestemme, hvor store specifikke beløb der skal udbetales i rydningspræmie.
- (71) For at sikre en forsvarlig behandling af de ryddede arealer bør retten til præmien være betinget af, at de pågældende producenter overholder de gældende miljøbestemmelser. Hvis der påvises manglende overholdelse, bør det føre til en tilsvarende nedsættelse af rydningspræmien.
- (72) For at undgå miljøproblemer bør medlemsstaterne kunne udelukke rydning i bjergområder, på stejle skråninger og på visse mindre øer samt af hensyn til miljøet, når bestemte betingelser er opfyldt. I overensstemmelse med politikken for Fællesskabets fjernområder finder rydningsordningen ikke anvendelse på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer. Medlemsstaterne bør kunne indstille rydningen, når det samlede ryddede areal når op på 8 % af deres vindyrkningsarealer (10 % på regionalt plan).
- (73) Når det ryddede areal i en medlemsstat overstiger 15 % af det samlede vindyrkningsareal, bør der gives mulighed for at lægge et loft på 15 % på rydningen i denne medlemsstat for at undgå en uforholdsmæssig stor koncentration af rydningsressourcerne på bekostning af andre medlems-

stater. Der bør endvidere gives mulighed for at standse rydningen i et givet år, når det ryddede areal i det år når op på 6 % af det samlede vindyrkningsareal.

- (74) Et landbrugsareal, der har været benyttet til vinavl, bør efter rydning være berettiget til støtte under enkeltbetalingsordningen og give anledning til en afkoblet direkte betaling svarende til det regionale gennemsnit, der dog af budgetmæssige grunde ikke bør overstige et bestemt beløb.
- (75) Der er risiko for, at det indre marked ikke fungerer efter hensigten, hvis der ydes statsstøtte uden betingelser. Derfor bør traktatens bestemmelser om statsstøtte i princippet gælde for de produkter, der er omfattet af den fælles markedsordning for vin. Bestemmelserne om rydningspræmien og visse foranstaltninger under støtteprogrammerne bør imidlertid ikke i sig selv udelukke, at der ydes statsstøtte til samme formål.
- (76) Med henblik på en bedre forvaltning af vinproduktionskapaciteten bør medlemsstaterne tilsende Kommissionen en opgørelse over deres produktionskapacitet. Oplysningerne heri bør baseres på fortegnelsen over vindyrkningsarealer, der bør opretholdes og ajourføres regelmæssigt. De nærmere enkeltheder i fortegnelsen bør fastsættes i Kommissionens gennemførelsesforordning. Rådets forordning (EØF) nr. 2392/86 af 24. juli 1986 om udarbejdelse af en fællesskabsfortegnelse over vindyrkningsarealer ⁽¹⁾ bør derfor ophæves. For at tilskynde medlemsstaterne til at fremsende opgørelsen bør støtten til omstrukturering og omstilling være forbeholdt de medlemsstater, der har fremsendt opgørelsen.
- (77) Producenter af druer til vinfremstilling, af most og af vin bør indsende høstanmeldelser, så de oplysninger, der er nødvendige for at kunne træffe de relevante politikmæssige og administrative valg, er til rådighed. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at forhandlere af druer til fremstilling af vin hvert år anmelder, hvor store mængder af den seneste høst der er afsat. Most- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, bør anmelde størrelsen af deres lagre af most og vin.
- (78) Med henblik på at sørge for et tilfredsstillende sporbarhedsniveau for de pågældende produkter, særlig af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, bør der for alle de produkter, der er omfattet af denne forordning, og som omsættes inden for Fællesskabet, udstedes et ledsagedokument.
- (79) Med henblik på velbegrundede krisetilfælde bør medlemsstaterne, også efter at overgangsforanstaltningen i form af krisedestillationsstøtte i henhold til støtteprogrammerne er afsluttet i 2012, kunne yde bistand til krisedestillation

⁽¹⁾ EFT L 208 af 31.7.1986, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1631/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 14).

inden for en samlet budgetramme på 15 % af værdierne af det relevante årsbudget for medlemsstatens nationale støtteprogram. Kommissionen bør altid underrettes om en sådan bistand, og den bør godkendes i henhold til denne forordning, inden den bevilges.

- (80) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (81) Medlemsstaternes udgifter i forbindelse med de forpligtelser, der følger af anvendelsen af nærværende forordning, bør finansieres af Fællesskabet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾.
- (82) Medlemsstaterne og Kommissionen bør udveksle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af nærværende forordning.
- (83) For at sikre overholdelse af de i denne forordning fastsatte forpligtelser er det nødvendigt med kontrol og — i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne — sanktioner. Der bør derfor gives Kommissionen beføjelse til at indføre regler herfor, herunder regler for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og for indberetningskrav til medlemsstaterne.
- (84) Medlemsstaternes myndigheder bør have ansvaret for overholdelsen af denne forordning, og der bør træffes foranstaltninger, som gør det muligt for Kommissionen at overvåge og sikre denne overholdelse.
- (85) For at vinsektoren kan komme ind under enkeltbetalingsordningen, bør alle aktivt dyrkede vinområder kunne opnå støtte under enkeltbetalingsordningen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽⁴⁾.
- (86) Vinavlere i Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet bør nyde godt af medtagelsen af vinkomponenten i enkeltbetalingsordningen på de samme betingelser som vinavlerne i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1437/2007 (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 293/2008 (EUT L 90 af 2.4.2008, s. 5).

2004. Vinkomponenten i enkeltbetalingsordningen bør derfor ikke underlægges planen for stigninger i artikel 143a i forordning (EF) nr. 1782/2003.

(87) Forordning (EF) nr. 1782/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande ⁽¹⁾ bør ændres i overensstemmelse hermed.

(88) Overgangen fra ordningerne i forordning (EF) nr. 1493/1999 og de øvrige vinforordninger til ordningerne i nærværende forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i nærværende forordning. Hvis sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes der særlige regler for produktion og markedsføring af de produkter, der er omhandlet i bilag I, del XII, til forordning (EF) nr. 1234/2007.

2. For de i stk. 1 nævnte produkter fastsættes der i denne forordning:

- a) støtteforanstaltninger
- b) reguleringsforanstaltninger
- c) regler for samhandel med tredjelande
- d) regler for produktionskapacitet.

Artikel 2

Definitioner

I forbindelse med denne forordning gælder definitionerne i bilag I.

⁽¹⁾ EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1.

AFSNIT II

STØTTEFORANSTALTNINGER

KAPITEL I

Støtteprogrammer

Afdeling 1

Indledende bestemmelser

Artikel 3

Anvendelsesområde

I dette kapitel fastsættes der regler for tildeling af fællesskabsmidler til medlemsstaterne og for medlemsstaternes anvendelse af disse midler i forbindelse med nationale støtteprogrammer (i det følgende benævnt »støtteprogrammer«) til finansiering af specifikke foranstaltninger til støtte for vinsektoren.

Artikel 4

Forenelighed og konsistens

1. Støtteprogrammer skal være forenelige med fællesskabsretten og konsistente med Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter.

2. Medlemsstaterne er ansvarlige for støtteprogrammerne og sikrer, at de er internt konsistente og udarbejdes og gennemføres på en objektiv måde under hensyntagen til de berørte producenters økonomiske situation og nødvendigheden af undgå uberettiget forskelsbehandling af producenterne.

Medlemsstaterne er ansvarlige for tilvejebringelsen og gennemførelsen af de nødvendige kontrolforanstaltninger og sanktioner, hvis støtteprogrammerne ikke overholdes.

3. Der ydes ikke støtte til:

- a) forskningsprojekter og foranstaltninger til støtte for forskningsprojekter
- b) foranstaltninger, der er indeholdt i medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikterne i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005.

Afdeling 2

**Forelæggelse af støtteprogrammerne og
disses indhold**

Artikel 5

Forelæggelse af støtteprogrammerne

1. Alle de i bilag II opførte producentmedlemsstater forelægger, første gang senest den 30. juni 2008, Kommissionen et udkast til et femårigt støtteprogram, der indeholder foranstaltninger i overensstemmelse med dette kapitel.

Støtteforanstaltningerne i støtteprogrammerne udarbejdes på det geografiske niveau, som medlemsstaterne finder mest hensigtsmæssigt. Inden støtteprogrammet forelægges Kommissionen, gøres det til genstand for høringer med de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante geografiske niveau.

Hver medlemsstat forelægger et enkelt udkast til støtteprogram, hvori der kan tages hensyn til særlige regionale forhold.

2. Støtteprogrammerne iværksættes tre måneder efter, at de er blevet forelagt Kommissionen.

Hvis det forelagte støtteprogram ikke opfylder betingelserne i dette kapitel, underretter Kommissionen medlemsstaten herom. I så fald forelægger medlemsstaten Kommissionen et ændret støtteprogram. Det ændrede støtteprogram iværksættes to måneder efter, at det er blevet anmeldt, medmindre det fortsat ikke opfylder betingelserne i dette kapitel, i hvilket tilfælde dette afsnit finder anvendelse.

3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på ændringer i de af medlemsstaterne forelagte støtteprogrammer.

4. Artikel 6 finder ikke anvendelse, når en medlemsstats eneste foranstaltning som led i et støtteprogram er overførslen til den i artikel 9 nævnte enkeltbetalingsordning. Artikel 21 finder i så tilfælde kun anvendelse med hensyn til stk. 1 heri og i relation til det år, hvor overførslen finder sted.

Artikel 6

Støtteprogrammernes indhold

Støtteprogrammerne skal indeholde følgende:

- a) en detaljeret beskrivelse af de foreslåede foranstaltninger og de kvantificerede mål herfor
- b) resultaterne af de afholdte høringer
- c) en vurdering af de forventede tekniske, økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger
- d) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse

- e) en generel finansieringsoversigt, der viser de ressourcer, der skal sættes ind, og den påtænkte vejledende fordeling heraf på foranstaltningerne i overensstemmelse med de i bilag II fastsatte lofter
- f) de kriterier og kvantitative indikatorer, der skal anvendes til overvågning og evaluering, samt de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at støtteprogrammerne gennemføres korrekt og effektivt
- g) en angivelse af de kompetente myndigheder og organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af støtteprogrammet.

Artikel 7

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Støtteprogrammerne skal indeholde én eller flere af følgende foranstaltninger:
 - a) støtte efter enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 9
 - b) salgsfremstød i overensstemmelse med artikel 10
 - c) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i overensstemmelse med artikel 11
 - d) grøn høst i overensstemmelse med artikel 12
 - e) gensidige fonde i overensstemmelse med artikel 13
 - f) høstforsikring i overensstemmelse med artikel 14
 - g) investeringer i overensstemmelse med artikel 15
 - h) destillation af biprodukter i overensstemmelse med artikel 16
 - i) destillation af konsumalkohol i overensstemmelse med artikel 17
 - j) kriedestillation i overensstemmelse med artikel 18
 - k) brug af koncentreret druemost i overensstemmelse med artikel 19.
2. Støtteprogrammerne må ikke indeholde andre foranstaltninger end foranstaltningerne i artikel 9-19.

Artikel 8

Generelle bestemmelser om støtteprogrammer

1. Fordelingen af de disponible fællesskabsmidler og budgetgrænserne er fastsat i bilag II.
2. Fællesskabet yder kun støtte til støtteberettigede udgifter, der afholdes efter forelæggelsen af det relevante støtteprogram, jf. artikel 5, stk. 1.

3. Medlemsstaterne bidrager ikke til omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der finansieres af Fællesskabet under støtteprogrammerne.

4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler yde statsstøtte til de i artikel 10, 14 og 15 nævnte foranstaltninger.

Den maksimale støttesats, der er fastsat i de relevante fællesskabsregler for statsstøtte, finder anvendelse på den samlede offentlige finansiering, hvori indgår både Fællesskabets og medlemsstaternes midler.

Afdeling 3

Specifikke støtteforanstaltninger

Artikel 9

Enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til vinavlere ved at bevilge dem betalingsrettigheder som omhandlet i forordning (EF) nr. 1782/2003, afsnit III, kapitel 3, i overensstemmelse med bilag VII, litra O, i samme forordning.

2. Medlemsstater, der agter at gøre brug af den i stk. 1 nævnte mulighed, skal tage højde for en sådan støtte i deres støtteprogrammer, herunder for så vidt angår efterfølgende overførsler af midler til enkeltbetalingsordningen ved ændringer af disse programmer i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3.

3. Når den i stk. 1 omhandlede støtte er gennemført, skal den

- a) forblive en del af enkeltbetalingsordningen og ikke længere være til rådighed eller stilles til rådighed i henhold til artikel 5, stk. 3, for de foranstaltninger, der er anført i artikel 10-19, i årene efter støtteprogrammernes anvendelse
- b) medføre en tilsvarende reduktion af de midler, der i støtteprogrammerne er til rådighed for foranstaltningerne i artikel 10-19.

Artikel 10

Salgsfremstød på tredjelandsmarkeder

1. Der ydes støtte i henhold til denne artikel til dækning af oplysningsforanstaltninger og salgsfremmende foranstaltninger for fællesskabsvine i tredjelande med det formål at forbedre disses konkurrenceevne i de pågældende lande.

2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger gælder vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse eller vine med angivelse af druesort.

3. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger kan kun være:

- a) public relations, salgsfremme eller reklame, der sætter fokus på fordelene ved Fællesskabets produkter, specielt med hensyn til kvalitet, fødevarerikkerhed eller miljøvenlighed
- b) deltagelse i arrangementer, messer eller udstillinger af international betydning
- c) oplysningskampagner, navnlig om Fællesskabets ordninger for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og økologisk produktion
- d) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne
- e) evalueringsundersøgelser af resultaterne af salgsfremmende foranstaltninger og oplysningsforanstaltninger.

4. Fællesskabets tilskud til salgsfremstød må højst udgøre 50 % af de støtteberettigede udgifter.

Artikel 11

Omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer

1. Formålet med foranstaltningerne til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer er at øge vinproducenternes konkurrenceevne.

2. Der ydes kun støtte til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i henhold til denne artikel, hvis medlemsstaterne forelægger opgørelsen over deres produktionskapacitet i overensstemmelse med artikel 109.

3. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer kan kun dække en eller flere af følgende aktiviteter:

- a) sortsomstilling, også ved hjælp af dobbeltpodning
- b) flytning af vindyrkningsarealer
- c) forbedring af driftsmetoder.

Der ydes ikke støtte til den normale fornyelse af udtjente vindyrkningsarealer.

4. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer kan kun ydes som:

- a) godtgørelse til producenterne for indkomsttab i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen
- b) tilskud til omstrukturings- og omstillingsomkostningerne.

5. Den i stk. 4, litra a), nævnte godtgørelse til producenterne for indkomsttab kan dække indtil 100 % af det pågældende tab og ydes i form af:

- a) uanset afsnit V, kapitel II, en tilladelse til dyrkning af både gamle og nye vinstokke i en bestemt periode, som højst må være på tre år, indtil udløbet af overgangsordningen for plantningsrettigheder, eller
- b) en økonomisk godtgørelse.

6. Fællesskabets tilskud til de faktiske omkostninger i forbindelse med omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer må højst udgøre 50 %. I regioner, der er klassificeret som konvergensregioner i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006⁽¹⁾, må Fællesskabets tilskud til omstrukturings- og omstillingsomkostninger højst udgøre 75 %.

Artikel 12

Grøn høst

1. I denne artikel forstås ved grøn høst fuldstændig destruktion eller fjernelse af endnu ikke modne drueklaser, der bringer udbyttet af det pågældende areal ned på nul.

2. Der ydes støtte til grøn høst for at bidrage til at genoprette balancen mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets vinmarked og dermed forebygge markedskriser.

3. Støtten til grøn høst kan ydes som godtgørelse i form af et fast beløb pr. hektar, som skal fastsættes af den berørte medlemsstat.

Der kan dog højst udbetales 50 % af summen af de direkte omkostninger til destruktion eller fjernelse af drueklaser og indkomsttabet som følge af destruktion eller fjernelse af drueklaser.

4. De berørte medlemsstater etablerer en ordning baseret på objektive kriterier for at sikre, at grøn høst-foreanstaltningen ikke medfører, at de enkelte vinproducenter modtager godtgørelse, som overstiger det i stk. 3, andet afsnit, fastsatte loft.

Artikel 13

Gensidige fonde

1. Der ydes støtte til oprettelse af gensidige fonde for at bistå producenter, der ønsker at forsikre sig mod markedssvingninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1989/2006 (EUT L 411 af 30.12.2006, s. 6).

2. Støtten til oprettelse af gensidige fonde kan ydes i form af midlertidig og degressiv støtte til dækning af fondenes administrative omkostninger.

Artikel 14

Høstforsikring

1. Der ydes støtte til høstforsikring for at bidrage til at beskytte producenternes indtægter, når disse berøres af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb.

2. Støtten til høstforsikring kan ydes i form af et finansielt tilskud fra Fællesskabet, som dog højst må svare til:

- a) 80 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring mod tab som følge af ugunstige vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer
- b) 50 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring mod:
 - i) tab som omhandlet i litra a) og andre tab som følge af ugunstige vejrforhold
 - ii) tab som følge af dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb.

3. Der kan kun ydes støtte til høstforsikring, hvis forsikringserstatningerne ikke dækker mere end 100 % af producenternes indkomsttab, idet der tages hensyn til eventuelle udbetalinger fra andre støtteordninger i forbindelse med den forsikrede risiko.

4. Støtten til høstforsikring må ikke forvride konkurrencen på forsikringsmarkedet.

Artikel 15

Investeringer

1. Der kan ydes støtte til materielle og/eller immaterielle investeringer i forarbejdningsfaciliteter, vinbedriftsinfrastruktur og markedsføring af vin, der generelt forbedrer virksomhedens resultater og vedrører et eller flere af følgende punkter:

- a) produktion eller markedsføring af produkter, der er omhandlet i bilag IV
- b) udvikling af nye produkter, processer og teknologier i forbindelse med de produkter, der er omhandlet i bilag IV.

2. Maksimalsatsen for støtten i henhold til stk. 1 ydes kun til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁽¹⁾. For Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer, de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 af 18. september 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav⁽²⁾, og de franske oversøiske departementer gælder der ingen begrænsning for virksomhedens størrelse i forbindelse med maksimalsatsen. For virksomheder, der ikke er omfattet af artikel 2, stk. 1, i afsnit I i bilaget til henstilling 2003/361/EF, med under 750 medarbejdere eller med en omsætning på under 200 mio. EUR halveres den maksimale støtteintensitet.

Der ydes ikke støtte til virksomheder i vanskeligheder i den betydning, der er angivet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

3. De støtteberettigede udgifter omfatter ikke de poster, der er nævnt i artikel 71, stk. 3, litra a)-c), i forordning (EF) nr. 1698/2005.

4. Der anvendes følgende maksimalsatser for Fællesskabets bidrag i forbindelse med støtteberettigede investeringsudgifter:

- a) 50 % i områder, der er klassificeret som konvergensregioner i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1083/2006
- b) 40 % i områder, der ikke er konvergensregioner
- c) 75 % i fjernområder i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder⁽³⁾
- d) 65 % på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. forordning (EF) nr. 1405/2006.

5. Artikel 72 i forordning (EF) nr. 1698/2005 finder tilsvarende anvendelse på den støtte, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 16

Destillation af biprodukter

1. Der kan ydes støtte til frivillig eller obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstilling, der opfylder betingelserne i bilag VI, litra D.

Støttebeløbet fastsættes pr. volumenprocent og pr. hl produceret alkohol. Der ydes ikke støtte til alkoholindholdet i biprodukter,

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 265 af 26.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1276/2007 (EUT L 284 af 30.10.2007, s. 11).

der skal destilleres, hvis det overstiger 10 % af alkoholindholdet i den producerede vin.

2. De maksimale støtteniveauer baseres på indsamlings- og forarbejdningsomkostningerne og fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

3. Den alkohol, der fremkommer ved støttet destillation som nævnt i stk. 1, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå konkurrenceforvriddning.

Artikel 17

Destillation til konsumalkohol

1. Der kan indtil den 31. juli 2012 ydes støtte til producenter for vin, der destilleres til konsumalkohol, i form af hektarstøtte.

2. De relevante kontrakter vedrørende destillation af vin samt de relevante beviser for levering til destillation skal forelægges, inden der kan ydes støtte.

Artikel 18

Krisedestillation

1. Der kan indtil den 31. juli 2012 ydes støtte til frivillig eller obligatorisk destillation af overskydende vin, som medlemsstaterne træffer afgørelse om i begrundede krisetilfælde, for at mindske eller fjerne overskuddet og samtidig sikre kontinuitet i leveringen fra den ene høst til den anden.

2. De maksimale støtteniveauer fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

3. Den alkohol, der fremkommer ved støttet destillation som nævnt i stk. 1, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå konkurrenceforvriddning.

4. Den del af de disponible budgetmidler, der anvendes til krisedestillationsforanstaltningen, må ikke overskride følgende procentdel af de samlede disponible midler, der er fastsat i bilag II, pr. medlemsstat i det pågældende regnskabsår:

— 20 % i 2009

— 15 % i 2010

— 10 % i 2011

— 5 % i 2012.

5. Medlemsstaterne kan øge de disponible midler til krisedestillationsforanstaltningen ud over de årlige lofter i stk. 4 ved at

bidrage med nationale midler i overensstemmelse med følgende grænser (udtrykt som procentdele af de respektive årlige lofter i stk. 4):

- 5 % i produktionsåret 2010
- 10 % i produktionsåret 2011
- 15 % i produktionsåret 2012.

Medlemsstaterne underretter i givet fald Kommissionen om de ekstra nationale midler, der er nævnt i første afsnit, og Kommissionen skal godkende transaktionen, inden midlerne stilles til rådighed.

Artikel 19

Brug af koncentreret druemost

1. Der kan indtil den 31. juli 2012 ydes støtte til vinavlere, der anvender koncentreret druemost, herunder rektificeret koncentreret druemost, til at øge produkternes naturlige alkoholindhold i overensstemmelse med betingelserne i bilag V.
2. Støttebeløbet fastsættes pr. volumenprocent potentielt alkoholindhold og pr. hl most, der anvendes som tilsætning.
3. De maksimale støtteniveauer for denne foranstaltning i de forskellige vindyrkningszoner fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Artikel 20

Krydsoverensstemmelse

Har en landbruger på et hvilket som helst tidspunkt inden for tre år efter en betaling under støtteprogrammerne for omstrukturering og omstilling eller på et hvilket som helst tidspunkt inden for et år efter en betaling under støtteprogrammerne for grøn høst ikke overholdt de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 3-7 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på sin bedrift, og skyldes den manglende overholdelse en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives landbrugeren, nedsættes eller annulleres betalingen helt eller delvist, afhængigt af, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og landbrugeren pålægges i givet fald at betale den tilbage efter betingelserne i disse bestemmelser.

Afdeling 4

Almindelige bestemmelser

Artikel 21

Indberetning og evaluering

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år senest den 1. marts, og første gang senest den 1. marts 2010, Kommissionen en rapport

om gennemførelsen i det foregående regnskabsår af foranstaltningerne i deres støtteprogrammer.

I disse rapporter opregnes og gøres der rede for de foranstaltninger, til hvilke der er ydet fællesskabsstøtte som led i støtteprogrammerne, og der gives navnlig oplysninger om gennemførelsen af de i artikel 10 omhandlede salgsfremmende foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne forelægger inden den 1. marts 2011 og igen senest den 1. marts 2014 Kommissionen en evaluering af omkostninger og gevinster ved støtteprogrammerne og angiver, hvordan de kan gøres mere effektive.

Kommissionen forelægger inden den 31. december 2011 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af de i artikel 10 omhandlede salgsfremmende foranstaltninger.

Artikel 22

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) den måde, hvorpå støtteprogrammerne skal præsenteres
- b) regler for ændring af støtteprogrammerne, efter at de er iværksat
- c) de nærmere regler for gennemførelsen af de i artikel 10-19 fastsatte foranstaltninger
- d) betingelser for meddelelse og offentliggørelse af støtte, der finansieres af Fællesskabet
- e) nærmere bestemmelser om indberetning.

KAPITEL II

Finansielle overførsler

Artikel 23

Finansielle overførsler til udvikling af landdistrikter

1. Fra regnskabsåret 2009 skal de i stk. 2 anførte beløb, der er baseret på de historiske udgifter under forordning (EF) nr. 1493/1999 til interventionsforanstaltninger til regulering af landbrugsmarkederne, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005, være til rådighed som supplerende fællesskabsmidler til foranstaltninger i vinproducerende områder som led i den programmering af udviklingen af landdistrikterne, der finansieres over forordning (EF) nr. 1698/2005.

2. Følgende beløb skal være til rådighed i de nævnte kalenderår:
- 2009: 40,5 mio. EUR
 - 2010: 80,9 mio. EUR
 - fra og med 2011: 121,4 mio. EUR.

3. De i stk. 2 anførte beløb fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med bilag III.

Medlemsstater, som ikke har nogen beløb opført i den nuværende tabel i bilag III på grund af den ringe størrelse af de beløb, der følger af den finansielle nøgle for fastlæggelsen af beløbene i bilag III (under 2,5 mio. EUR til overførsel i 2009), kan beslutte at overføre de beløb, der nu er opført i bilag II, helt eller delvis til bilag III til anvendelse i deres programmer for udvikling af landdistrikterne. I så tilfælde underretter de pågældende medlemsstater Kommissionen om denne overførsel inden den 30. juni 2008, og Kommissionen ændrer stk. 2 samt bilag II og III i overensstemmelse hermed.

AFSNIT III

REGULERINGSFORANSTALTNINGER

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 24

Klassificering af druesorter til vinfremstilling

1. Med forbehold af stk. 2 klassificerer medlemsstaterne de druesorter til vinfremstilling, der må plantes, genplantes eller podes på deres respektive områder med henblik på produktion af vin.

Medlemsstaterne må kun klassificere druesorter, der opfylder følgende betingelser:

- a) den pågældende sort skal tilhøre arten *Vitis vinifera* eller være en krydsning af arten *Vitis vinifera* med andre arter af *Vitis*-slægten
- b) sorten er ikke en af følgende: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton og Herbemont.

Hvis en druesort til vinfremstilling udgår af klassificeringen i første afsnit, skal den ryddes senest 15 år efter, at den er udgået.

2. Medlemsstater med en vinproduktion, der ikke overstiger 50 000 hl. pr. produktionsår, beregnet på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de sidste fem produktionsår, fritages fra klassificeringsforpligtelsen i stk. 1.

I de medlemsstater, der er nævnt i første afsnit, er det imidlertid kun druesorter som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra a) og b),

der må plantes, genplantes eller podes med henblik på vinproduktion.

3. Uanset stk. 1, første og andet afsnit, og stk. 2, andet afsnit, tillades plantning, genplantning eller podning af følgende druesorter med henblik på videnskabelig forskning og i forsøgsøjemed:

- a) druesorter, der ikke er klassificeret, for så vidt angår medlemsstaterne i stk. 1
- b) druesorter, der ikke er i overensstemmelse med stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), for så vidt angår medlemsstaterne i stk. 2.

4. Arealer med druesorter til vinfremstilling, der er plantet i strid med stk. 1-3, skal ryddes.

Der er dog ingen pligt til at rydde sådanne arealer, når den pågældende produktion udelukkende er beregnet til vinproducentens privatforbrug.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at producenterne overholder stk. 1-4.

Artikel 25

Produktion og markedsføring

1. De i bilag IV opførte produkter skal i Fællesskabet fremstilles af de druesorter til vinfremstilling, der kan klassificeres i henhold til artikel 24, stk. 1.

2. En betegnelse for en kategori af vinavlsprodukter, jf. bilag IV, må kun anvendes i Fællesskabet til markedsføring af et produkt, der overholder de hertil svarende betingelser, som er fastsat i samme bilag.

Uanset artikel 59, stk. 1, litra a), kan medlemsstaterne dog tillade brugen af betegnelsen »vin«, hvis

- a) den er ledsaget af navnet på en frugt i form af et sammensat navn til at markedsføre produkter, der er fremstillet ved gæring af andre frugter end druer, eller
- b) den er en del af et sammensat navn.

Enhver forveksling med produkter, der svarer til vinkategorierne i bilag IV, skal undgås.

3. Vinavlsproduktkategorierne i bilag IV kan ændres i overensstemmelse med proceduren i artikel 113, stk. 2.

4. Bortset fra aftappet vin, for hvilken det kan godtgøres, at aftapningen er sket inden den 1. september 1971, må vin, der er fremstillet af druesorter til vinfremstilling opført i de i henhold til artikel 24, stk. 1, første afsnit, udarbejdede klassificeringer, men

som ikke opfylder betingelserne for en af kategorierne i bilag IV, kun anvendes til vinproducentens privatforbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

KAPITEL II

Ønologiske fremgangsmåder og restriktioner

Artikel 26

Anvendelsesområde

Dette kapitel vedrører de tilladte ønologiske fremgangsmåder og de gældende restriktioner for produktion og afsætning af de produkter, der er omfattet af denne forordning, samt den procedure, hvorved der kan træffes afgørelse om disse fremgangsmåder og restriktioner.

Artikel 27

Ønologiske fremgangsmåder og restriktioner

1. Til produktion og konservering i Fællesskabet af de produkter, der er omfattet af denne forordning, anvendes udelukkende ønologiske fremgangsmåder, der er tilladt i henhold til fællesskabsretten som fastsat i bilag V eller i overensstemmelse med artikel 28 og 29.

Første afsnit finder ikke anvendelse på:

- a) druesaft og koncentreret druesaft
 - b) druemost og koncentreret druemost til fremstilling af druesaft.
2. De tilladte ønologiske fremgangsmåder tjener udelukkende til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt konservering og korrekt forarbejdning af produktet.
3. Produkter, der er omfattet af denne forordning, skal være fremstillet i Fællesskabet i overensstemmelse med de i bilag VI fastsatte relevante restriktioner.
4. Produkter omfattet af denne forordning, der har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt i Fællesskabet, eller for eventuelle ikke tilladte nationale ønologiske fremgangsmåder, eller som overtræder restriktionerne i bilag VI, må ikke markedsføres i Fællesskabet.

Artikel 28

Strengere regler fastsat af medlemsstaterne

Medlemsstaterne kan indskrænke eller udelukke anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder, som er tilladt i henhold til fællesskabsretten, og indføre strengere begrænsninger for vine, der fremstilles på deres område, med henblik på bedre at bevare de væsentlige kendetegn ved vine med beskyttet oprin-

delsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og ved mousserende vine og hedvine.

Medlemsstaterne meddeler disse indskrænkninger, udelukkelse og begrænsninger til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 29

Tilladelse af ønologiske fremgangsmåder og restriktioner

1. Bortset fra de ønologiske fremgangsmåder i forbindelse med tilsætning, syring og afsyring, der er fastsat i bilag V for de specifikke produkter, der er omfattet heraf, samt restriktionerne i bilag VI, træffes der afgørelse om tilladelse af ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for produktion og konservering af produkter, der er omfattet af denne forordning, efter proceduren i artikel 113, stk. 2.

2. Medlemsstaterne kan tillade anvendelse i forsøgsøjemed af ikke-tilladte ønologiske fremgangsmåder på betingelser, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 2.

Artikel 30

Kriterier for tilladelse

Kommissionen giver tilladelse til ønologiske fremgangsmåder efter proceduren i artikel 113, stk. 2, idet den:

- a) tager udgangspunkt i de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet og offentliggjort af Den Internationale Vinorganisation (OIV), og i resultaterne af anvendelse i forsøgsøjemed af endnu ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder
- b) tager hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed
- c) tager hensyn til den mulige risiko for, at forbrugerne vildledes på grund af etablerede forventninger og opfattelser, og ser i den forbindelse på, hvilke oplysningstiltag der findes og kan gennemføres for at undgå denne risiko
- d) giver mulighed for bevarelse af vinens naturlige og væsentlige kendetegn og undgår at bevirke en væsentlig ændring i det pågældende produkts sammensætning
- e) sikrer et acceptabelt minimum af miljøbeskyttelse
- f) overholder de i henholdsvis bilag V og bilag VI fastlagte generelle regler vedrørende ønologiske fremgangsmåder og restriktioner.

Artikel 31

Analysemetoder

Hvad angår analyser til bestemmelse af sammensætningen af produkter omfattet af denne forordning og regler for konstatering af, om disse produkter har undergået en behandling, der er i

strid med de tilladte ønologiske fremgangsmåder, anvendes de metoder og regler, der er anbefalet og offentliggjort af OIV.

I tilfælde, hvor der ikke findes metoder og regler, som er anbefalet og offentliggjort af OIV, vedtages dertil svarende metoder og regler efter proceduren i artikel 113, stk. 2.

I afventning af vedtagelsen af sådanne regler anvendes de metoder og regler, som den pågældende medlemsstat tillader.

Artikel 32

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel og bilag V og bilag VI, vedtages, medmindre andet er fastsat i disse bilag, efter proceduren i artikel 113, stk. 2.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) bestemmelser om, at Fællesskabets ønologiske fremgangsmåder i bilag IV til forordning (EF) nr. 1493/1999 betragtes som tilladte ønologiske fremgangsmåder
- b) tilladte ønologiske fremgangsmåder og restriktioner, herunder tilsætning, syring og afsyring, for mousserende vine, mousserende kvalitetsvine og aromatisk mousserende kvalitetsvine
- c) tilladte ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for hedvine
- d) bestemmelser om blanding og forskæring af druemost og vin, jf. dog bilag VI, litra C
- e) nærmere bestemmelser om renheden og identiteten af de stoffer, der anvendes i forbindelse med ønologiske fremgangsmåder, når der ikke findes fællesskabsregler herfor
- f) administrative bestemmelser for anvendelsen af de tilladte ønologiske fremgangsmåder
- g) betingelser for oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der ikke er i overensstemmelse med artikel 27, eventuelle undtagelser fra kravene i nævnte artikel samt kriterier, der i enkelttilfælde gør det muligt at undgå en urimelig hård behandling
- h) betingelser, på hvilke medlemsstaterne kan tillade oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, som ikke opfylder bestemmelserne i dette kapitel bortset fra artikel 27 eller gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel.

KAPITEL III

Oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser

Artikel 33

Anvendelsesområde

1. De bestemmelser om oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser, der findes i kapitel IV og V, finder anvendelse på de produkter, der er nævnt i bilag IV, punkt 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 og 16.
2. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser skal bygge på
 - a) beskyttelse af de legitime interesser hos
 - i) forbrugerne, og
 - ii) producenterne
 - b) sikring af ordnede forhold på det fælles marked for de pågældende produkter
 - c) fremme af produktionen af kvalitetsprodukter, idet der samtidig tillades nationale kvalitetspolitiske foranstaltninger.

KAPITEL IV

Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

Afdeling 1

Definitioner

Artikel 34

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) »oprindelsesbetegnelse«: et navn på et område, et bestemt sted eller i exceptionelle tilfælde et land, der betegner et produkt som nævnt i artikel 33, stk. 1, som opfylder følgende krav:
 - i) Dets kvalitet og kendetegn kan hovedsagelig eller fuldstændigt tilskrives et geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer.
 - ii) De druer, det er fremstillet af, hidrører udelukkende fra dette geografiske område.
 - iii) Det produceres i dette geografiske område.
 - iv) Det er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera*.

b) »geografisk betegnelse«: en betegnelse for et område, et bestemt sted eller i exceptionelle tilfælde et land, der betegner et produkt som nævnt i artikel 33, stk. 1, som opfylder følgende krav:

- i) Det besidder en særlig kvalitet, et særligt omdømme eller andre kendetegn knyttet til den pågældende geografiske oprindelse.
- ii) Mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen, hidrører udelukkende fra dette geografiske område.
- iii) Det produceres i dette geografiske område.
- iv) Det er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* eller en krydsning af *Vitis vinifera*-arten med andre arter af *Vitis*-slægten.

2. Visse traditionelt anvendte betegnelser udgør oprindelsesbetegnelser, hvis de:

- a) betegner en vin
- b) henviser til et geografisk navn
- c) opfylder kravene i stk. 1, litra a), nr. i)-iv)
- d) underkastes den procedure til beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er fastsat i dette kapitel.

3. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, herunder sådanne som vedrører geografiske områder i tredjelande, kan beskyttes i Fællesskabet efter reglerne i dette kapitel.

Afdeling 2

Ansøgning om beskyttelse

Artikel 35

Indholdet af ansøgninger om beskyttelse

1. Ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser skal bl.a. indeholde et teknisk dossier med følgende:

- a) den betegnelse, der skal beskyttes
- b) ansøgerens navn og adresse
- c) den i stk. 2 omhandlede produktspecifikation
- d) et enhedsdokument, der opsummerer den i stk. 2 omhandlede produktspecifikation.

2. Produktspecifikationen skal gøre det muligt for interesserede parter at verificere de relevante produktionsvilkår for oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Den skal mindst bestå af:

- a) den betegnelse, der skal beskyttes
- b) en beskrivelse af vinen/vinene:
 - i) for vine med oprindelsesbetegnelse dens/deres vigtigste analytiske og organoleptiske kendetegn
 - ii) for vine med geografisk betegnelse dens/deres vigtigste analytiske kendetegn samt en vurdering eller angivelse af dens/deres organoleptiske kendetegn
- c) i givet fald de særlige ønologiske fremgangsmåder, der anvendes til at fremstille vinen/vinene, samt de relevante restriktioner for fremstilling af vinen/vinene
- d) en afgrænsning af det geografiske område
- e) de maksimale udbytter pr. hektar
- f) en angivelse af den eller de druesorter, vinen/vinene er fremstillet af
- g) de nærmere oplysninger til bekræftelse af sammenhængen som omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra a), nr. i), eller alt efter tilfældet artikel 34, stk. 1, litra b), nr. i)
- h) de gældende krav, der er fastlagt i Fællesskabets eller medlemsstaternes bestemmelser eller, når medlemsstaterne har fastsat det, af en organisation, der forvalter den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse under hensyntagen til, at sådanne krav skal være objektive og ikke-diskriminerende samt forenelige med fællesskabsretten generelt
- i) navn og adresse på de myndigheder eller organer, der verificerer, at bestemmelserne i produktspecifikationen er overholdt, og angivelse af deres specifikke opgaver.

Artikel 36

Ansøgning om beskyttelse vedrørende et geografisk område i et tredjeland

1. Vedrører ansøgningen om beskyttelse et geografisk område i et tredjeland, skal den ud over de i artikel 35 anførte elementer også indeholde bevis for, at den pågældende betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

2. Ansøgeren sender ansøgningen til Kommissionen direkte eller via det pågældende tredjelands myndigheder.

3. Ansøgningen om beskyttelse indgives på et af Fællesskabets officielle sprog eller ledsages af en autoriseret oversættelse til et af disse sprog.

*Artikel 37***Ansøgere**

1. Enhver producentorganisation eller i exceptionelle tilfælde en individuel producent kan ansøge om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse. Andre interesserede parter kan deltage i ansøgningen.

2. Producenter kan kun ansøge om beskyttelse af vine, som de fremstiller.

3. Hvis en betegnelse dækker et geografisk område på tværs af en grænse, eller en traditionel betegnelse er knyttet til et geografisk område på tværs af en grænse, kan der indgives en fælles ansøgning.

Afdeling 3

Procedure for beskyttelse*Artikel 38***Forudgående national procedure**

1. Ansøgninger om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, jf. artikel 34, for vine med oprindelse i Fællesskabet underkastes en forudgående national procedure efter nærværende artikel.

2. Ansøgningen om beskyttelse indgives i den medlemsstat, til hvis område oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er knyttet.

3. Medlemsstaten undersøger, om ansøgningen om beskyttelse opfylder betingelserne i dette kapitel.

Medlemsstaten gennemfører en national procedure, der bl.a. omfatter passende offentliggørelse af ansøgningen og et tidsrum på mindst to måneder fra datoen for offentliggørelsen, hvori enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring til medlemsstaten.

4. Hvis medlemsstaten finder, at oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse ikke opfylder de relevante krav eller er uforenelig med fællesskabsretten generelt, afviser den ansøgningen.

5. Hvis medlemsstaten finder, at de relevante krav er opfyldt, skal den

- a) offentliggøre enhedsdokumentet og produktspecifikationen, som minimum på internettet, og
- b) tilsende Kommissionen en ansøgning om beskyttelse, der indeholder følgende oplysninger:
 - i) ansøgerens navn og adresse

ii) det enhedsdokument, der er nævnt i artikel 35, stk. 1, litra d)

iii) en erklæring fra medlemsstaten om, at den anser den af ansøgeren indgivne ansøgning for at opfylde betingelserne i denne forordning

iv) en henvisning til den offentliggørelse, der er omhandlet i litra a).

Disse oplysninger indsendes på et af Fællesskabets officielle sprog eller ledsages af en autoriseret oversættelse til et af disse sprog.

6. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme denne artikel inden den 1. august 2009.

7. Hvis en medlemsstat ikke har nogen national lovgivning vedrørende beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, kan den, dog kun midlertidigt, indrømme betegnelsen beskyttelse i henhold til dette kapitel på nationalt plan med virkning fra den dato, hvor ansøgningen indgives til Kommissionen. En sådan midlertidig national beskyttelse ophører på den dato, hvor der træffes afgørelse om registrering eller afvisning i henhold til dette kapitel.

*Artikel 39***Gennemgang i Kommissionen**

1. Kommissionen offentliggør datoen for indgivelsen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

2. Kommissionen undersøger, om de ansøgninger om beskyttelse, der er omhandlet i artikel 38, stk. 5, opfylder betingelserne i dette kapitel.

3. Finder Kommissionen, at betingelserne i dette kapitel er opfyldt, offentliggør den enhedsdokumentet, jf. artikel 35, stk. 1, litra d), og henvisningen til offentliggørelsen af produktspecifikationen, jf. artikel 38, stk. 5, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I modsat fald træffes der efter proceduren i artikel 113, stk. 2, afgørelse om at afvise ansøgningen.

*Artikel 40***Indsigelsesprocedure**

Inden for to måneder fra datoen for offentliggørelsen i henhold til artikel 39, stk. 3, første afsnit, kan enhver medlemsstat eller ethvert tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den, der ansøger om beskyttelse, eller i et tredjeland, gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring om betingelserne for adgang til beskyttelse som fastsat i dette kapitel til Kommissionen.

Fysiske eller juridiske personer, som er etableret eller har bopæl i et tredjeland, indgiver en sådan erklæring direkte eller via det pågældende tredjelands myndigheder inden for den i stk. 1 nævnte frist på to måneder.

Artikel 41

Afgørelse om beskyttelse

På grundlag af de oplysninger, Kommissionen råder over, træffes der efter proceduren i artikel 113, stk. 2, afgørelse om enten at beskytte oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, hvis den opfylder betingelserne i dette kapitel og er forenelig med fællesskabsretten, eller at afvise ansøgningen, hvis disse betingelser ikke er opfyldt.

Afdeling 4

Særligt fælde

Artikel 42

Ensyldende betegnelser

1. En betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, og som er helt eller delvis enslydende med en betegnelse, der allerede er registreret i henhold til denne forordning, skal registreres med behørig hensyntagen til lokal skik og brug og risikoen for forveksling.

En enslydende betegnelse, der urigtigt får forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er helt korrekt med hensyn til det område, den region eller det lokale sted, hvor de pågældende produkter har deres oprindelse.

Anvendelsen af en registreret enslydende betegnelse er kun tilladt, såfremt der i praksis tydeligt kan skelnes mellem den senere registrerede enslydende betegnelse og den allerede registrerede betegnelse, idet de berørte producenter skal sikres en rimelig behandling, og forbrugerne ikke må vildledes.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, er helt eller delvis enslydende med en geografisk betegnelse, der allerede er beskyttet i henhold til medlemsstaternes lovgivning.

Medlemsstaterne foretager ikke beskyttelsesregistrering af ikke-identiske geografiske betegnelser i henhold til deres relevante lovgivning vedrørende geografiske betegnelser, hvis en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse er beskyttet i Fællesskabet i kraft af fællesskabsretten vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser.

3. Såfremt navnet på en druesort indeholder eller udgør en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, anvendes dette navn ikke til mærkning af produkter, der er omfattet af denne forordning, medmindre andet er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger.

4. Beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser som omhandlet i artikel 34 berører ikke de beskyttede geografiske betegnelser i forbindelse med spiritus i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus⁽¹⁾ og omvendt.

Artikel 43

Grunde til afslag på beskyttelse

1. Navne, der er blevet artsbetegnelser, beskyttes ikke som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser.

I dette kapitel forstås ved et navn, der er blevet en artsbetegnelse, navnet på en vin, der, selv om det henviser til det sted eller det område, hvor produktet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for en vin i Fællesskabet.

For at fastslå, om et navn er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, herunder navnlig:

- a) de faktiske forhold i Fællesskabet, især i forbrugsområderne
- b) de relevante nationale retsfor skrifter eller fællesskabsfor skrifter.

2. Et navn beskyttes ikke som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis beskyttelsen på grund af et varemærkes anseelse og omdømme vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til vinens virkelige identitet.

Artikel 44

Forhold til varemærker

1. Hvis en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse er beskyttet i henhold til denne forordning, gives der afslag på registrering af et varemærke, der svarer til en af situationerne i artikel 45, stk. 2, og som vedrører et produkt, der henhører under en af kategorierne i bilag IV, hvis ansøgningen om registrering af varemærket indsendes efter datoen for indsendelsen til Kommissionen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, og sidstnævnte ansøgning fører til beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, erklæres ugyldige.

2. Et varemærke, hvis anvendelse svarer til en af situationerne i artikel 45, stk. 2, og som der er indgivet ansøgning for, som er registreret, eller som har vundet hævde, for så vidt denne

⁽¹⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, på Fællesskabets område før datoen for indsendelsen til Kommissionen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, kan fortsat anvendes eller fornyes uanset beskyttelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ⁽¹⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽²⁾, jf. dog artikel 43, stk. 2.

I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.

Afdeling 5

Beskyttelse og kontrol

Artikel 45

Beskyttelse

1. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører en vin, som er fremstillet i overensstemmelse med den dertil svarende produktspecifikation.
2. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og de vine, der anvender de pågældende betegnelser i overensstemmelse med produktspecifikationen, er beskyttet mod:
 - a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af en beskyttet betegnelse:
 - i) for lignende produkter, som ikke er i overensstemmelse med den beskyttede betegnelses produktspecifikation, eller
 - ii) for så vidt en sådan anvendelse udnytter en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse omdømme
 - b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »som« eller tilsvarende
 - c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller væsentlige egenskaber på den indre eller ydre emballage, i reklamerne eller i dokumenterne for det pågældende vinavlsprodukt samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1. Ændret ved beslutning 92/10/EØF (EFT L 6 af 11.1.1992, s. 35).

⁽²⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1891/2006 (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 14).

- d) enhver anden form for praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser bliver ikke til artsbetegnelser i Fællesskabet som omhandlet i artikel 43, stk. 1.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser som omhandlet i stk. 2 til ophør.

Artikel 46

Register

Kommissionen opretter og fører et elektronisk register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin, som skal være offentligt tilgængeligt.

Artikel 47

Udpegelse af den kompetente myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for at kontrollere de forpligtelser, der er fastlagt i dette kapitel, i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 882/2004.
2. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervsdrivende, der opfylder bestemmelserne i dette kapitel, er berettiget til at blive omfattet af en ordning for kontrol.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den eller de i stk. 1 nævnte kompetente myndigheder. Kommissionen offentliggør deres navne og adresser og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

Artikel 48

Kontrol af overholdelsen af produktspecifikationer

1. For beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der vedrører et geografisk område i Fællesskabet, kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationen under fremstillingen og under og efter aftapningen af vinen en gang om året af:

- a) den eller de kompetente myndigheder, der er nævnt i artikel 47, stk. 1, eller

b) et eller flere kontrolorganer som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 5), i forordning (EF) nr. 882/2004, der fungerer som produktcertificeringsorgan i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 5 i nævnte forordning.

Udgifterne til denne kontrol afholdes af de berørte erhvervsdrivende.

2. For beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der vedrører et geografisk område i et tredjeland, kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationen under fremstillingen og under og efter aftapningen af vinen en gang om året af:

- a) en eller flere offentlige myndigheder udpeget af tredjelandet, eller
- b) et eller flere certificeringsorganer.

3. De i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), omhandlede certificeringsorganer skal overholde europæisk standard EN 45011 eller ISO/IEC-vejledning 65 (Generelle krav til organer, der udfører produktcertificering) og fra 1. maj 2010 være akkrediteret i overensstemmelse hermed.

4. Når den eller de i stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), omhandlede myndighed(er) kontrollerer overholdelsen af produktspecifikationen, skal de give tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og råde over et kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.

Artikel 49

Ændringer af produktspecifikationer

1. En ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 37, kan ansøge om godkendelse af en ændring af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse produktspecifikation, navnlig for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at foretage en ny afgrænsning af det geografiske område, der er nævnt i artikel 35, stk. 2, andet afsnit, litra d). I ansøgningen beskrives og begrundes de ønskede ændringer.

2. Medfører den foreslåede ændring en eller flere ændringer af enhedsdokumentet, jf. artikel 35, stk. 1, litra d), finder artikel 38-41 tilsvarende anvendelse på ændringsansøgningen. Er den foreslåede ændring imidlertid kun af mindre omfang, træffes der efter proceduren i artikel 113, stk. 2, afgørelse om, hvorvidt ansøgningen skal godkendes uden at følge proceduren i artikel 39, stk. 2, og artikel 40, og Kommissionen offentliggør de i artikel 39, stk. 3, omhandlede elementer, hvis ændringen godkendes.

3. Medfører den foreslåede ændring ikke ændringer af enhedsdokumentet, gælder følgende regler:

- a) Er det geografiske område beliggende i en medlemsstat, udtaler denne sig om ændringen, og i tilfælde af positiv udtalelse offentliggør medlemsstaten den ændrede produktspecifikation og underretter Kommissionen om de godkendte ændringer og begrundelsen herfor.
- b) Er det geografiske område beliggende i et tredjeland, afgør Kommissionen, om den foreslåede ændring skal godkendes.

Artikel 50

Annulering

På Kommissionens initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse kan der træffes afgørelse efter proceduren i artikel 113, stk. 2, om at annullere beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, hvis den dertil svarende produktspecifikation ikke længere er overholdt.

Artikel 38-41 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 51

Eksisterende beskyttede vinbetegnelser

1. Vinbetegnelser, der er beskyttet i henhold til artikel 51 og 54 i forordning (EF) nr. 1493/1999 og artikel 28 i forordning (EF) nr. 753/2002, beskyttes automatisk i henhold til denne forordning. Kommissionen opfører dem i det i denne forordnings artikel 46 omhandlede register.

2. For de i stk. 1 omhandlede eksisterende beskyttede vinbetegnelser tilsender medlemsstaterne Kommissionen:

- a) det tekniske dossier, jf. artikel 35, stk. 1
- b) den nationale afgørelse om godkendelse.

3. For de i stk. 1 omhandlede vinbetegnelser, for hvilke de i stk. 2 nævnte oplysninger ikke er indsendt senest den 31. december 2011, bortfalder beskyttelsen i henhold til denne forordning. Kommissionen træffer den tilsvarende formelle foranstaltning til fjernelse af sådanne betegnelser fra det i artikel 46 omhandlede register.

4. Artikel 50 finder ikke anvendelse på de eksisterende beskyttede vinbetegnelser, der er nævnt i stk. 1.

Der kan indtil den 31. december 2014 på Kommissionens initiativ træffes afgørelse efter proceduren i artikel 113, stk. 2, om at annullere beskyttelsen af de i stk. 1 omhandlede eksisterende vinbetegnelser, hvis de ikke opfylder betingelserne i artikel 34.

Afdeling 6

Almindelige bestemmelser

Artikel 52

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan bl.a. omfatte undtagelser fra bestemmelserne og kravene i dette kapitel:

- a) for så vidt angår ikke-færdigbehandlede ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser
- b) for så vidt angår fremstillingen af visse vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i et geografisk område i nærheden af det geografiske område, som druerne hidrører fra
- c) for så vidt angår traditionelle produktionsformer i forbindelse med fremstilling af visse vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse.

Artikel 53

Gebyrer

Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr til dækning af deres udgifter, herunder udgifter i forbindelse med behandling af beskyttelsesansøgninger, indsigelser, ændringsansøgninger og annulleringsanmodninger i henhold til denne forordning.

KAPITEL V

Traditionelle benævnelser

Artikel 54

Definition

1. »Traditionel benævnelse«: en benævnelse, der traditionelt anvendes i medlemsstaterne om de produkter, der er nævnt i artikel 33, stk. 1, for at angive:

- a) at produktet har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i henhold til lovgivningen i EF eller i en medlemsstat
- b) produktions- eller lagringsmetode, kvalitet, farve, type af sted eller en bestemt begivenhed, knyttet til historien, der karakteriserer det produkt, der har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse.

2. Traditionelle benævnelser skal anerkendes, defineres og beskyttes efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Artikel 55

Beskyttelse

1. En beskyttet traditionel benævnelse må kun anvendes for et produkt, der er fremstillet i overensstemmelse med definitionen i artikel 54, stk. 2.

Traditionelle benævnelser skal beskyttes mod ulovlig anvendelse.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede traditionelle benævnelser til ophør.

2. Traditionelle benævnelser bliver ikke til artsbetegnelser i Fællesskabet.

Artikel 56

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1, navnlig vedrørende:

- a) proceduren for beskyttelse
- b) det specifikke beskyttelsesniveau.

KAPITEL VI

Mærkning og præsentation

Artikel 57

Definitioner

I denne forordning forstås ved

- a) »mærkning«: angivelser, oplysninger, varemærker, handelsnavne eller varemærker, billeder eller symboler, som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til et givet produkt
- b) »præsentation«: enhver form for oplysninger, der meddeles forbrugere ved hjælp af det pågældende produkts emballage, herunder flaskers form og type.

Artikel 58

Horisontale bestemmelsers anvendelse

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder direktiv 89/104/EØF, Rådets direktiv 89/396/EØF af 14. juni 1989 om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti⁽¹⁾, direktiv 2000/13/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter⁽²⁾ anvendelse på mærkningen og præsentationen af de produkter, der falder ind under deres anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 21. Senest ændret ved direktiv 92/11/EØF (EFT L 65 af 11.3.1992, s. 32).

⁽²⁾ EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17.

Artikel 59

Obligatoriske angivelser

1. Mærkningen og præsentationen af de i punkt 1-11, 13, 15 og 16 i bilag IV omhandlede produkter, som markedsføres i Fællesskabet eller går til eksport, skal omfatte følgende obligatoriske angivelser:

- a) kategorien af vinavlsprodukter i overensstemmelse med bilag IV
- b) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse:
 - i) udtrykket »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse«, og
 - ii) navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse
- c) virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen
- d) herkomst
- e) aftapningsvirksomheden eller for mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, mousserende kvalitetsvin eller aromatisk mousserende kvalitetsvin navnet på producenten eller sælgeren
- f) importøren, når det drejer sig om importerede vine
- g) for mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, mousserende kvalitetsvin eller aromatisk mousserende kvalitetsvin en angivelse af sukkerindholdet.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan kategorien af vinavlsprodukter udelades for vine, hvis etiket angiver navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse.

3. Uanset stk. 1, litra b), kan udtrykket »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse« udelades i følgende tilfælde:

- a) hvis en traditionel benævnelse som omhandlet i artikel 54, stk. 1, litra a), er anført på etiketten
- b) i exceptionelle tilfælde, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 113, stk. 1, hvis navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse er anført på etiketten.

Artikel 60

Fakultative angivelser

1. Mærkningen og præsentationen af de produkter, der er nævnt i artikel 59, stk. 1, kan bl.a. omfatte følgende fakultative angivelser:

- a) årgang

- b) navnet på en eller flere druesorter
- c) for andre vine end de i artikel 59, stk. 1, litra g), nævnte, sukkerindholdet
- d) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, traditionelle benævnelser som nævnt i artikel 54, stk. 1, litra b)
- e) EF-symbolet for den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse
- f) visse produktionsmetoder
- g) for vine med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, navnet på en anden geografisk enhed, der er mindre eller større end det område, der ligger til grund for oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

2. Med forbehold af artikel 42, stk. 3, og i forbindelse med brugen af de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede angivelser for vine uden en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse

- a) skal medlemsstaterne indføre love, forordninger eller administrative bestemmelser, der sikrer procedurer for certificering, godkendelse og kontrol, så der er garanti for, at de pågældende oplysninger er korrekte
- b) kan medlemsstaterne ud fra ikke-diskriminerende og objektive kriterier og under behørig hensyntagen til loyal konkurrence for vine, der fremstilles af druesorter på deres område, udarbejde lister over udelukkede druesorter, navnlig hvis
 - i) der er risiko for, at forbrugere vildledes om vinens reelle oprindelse, fordi den givne druesort udgør en integrerende del af en eksisterende beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse
 - ii) de relevante kontrolforanstaltninger ikke er omkostningseffektive, fordi den givne druesort udgør en meget lille del af medlemsstatens vindyrkningsareal
- c) må blandinger af vin fra forskellige medlemsstater ikke medføre mærkning af druesorten eller druesorterne til vinfremstilling, medmindre de pågældende medlemsstater beslutter noget andet og sikrer, at de relevante certificerings- godkendelses- og kontrolprocedurer kan gennemføres.

Artikel 61

Sprog

1. Obligatoriske og fakultative angivelser som nævnt i artikel 59 og 60 anføres på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog, hvis der er tale om sproglige udtryk.

2. Uanset stk. 1 skal navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse eller en traditionel benævnelse som omhandlet i artikel 54, stk. 1, litra a), dog anføres på etiketten på det eller de sprog, som beskyttelsen finder anvendelse på.

I tilfælde af beskyttede oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser eller særlige nationale betegnelser, der bruger et ikke-latinsk alfabet, kan navnet også anføres på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog.

Artikel 62

Håndhævelse

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at et produkt som nævnt i artikel 59, stk. 1, der ikke er mærket i overensstemmelse med dette kapitel, ikke bringes i omsætning eller trækkes tilbage fra markedet.

Artikel 63

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) nærmere bestemmelser om angivelsen af det pågældende produkts herkomst
- b) betingelser for anvendelsen af de fakultative angivelser i artikel 60
- c) specifikke krav vedrørende angivelser af årgang og druesort på etiketter som nævnt i artikel 60, stk. 2
- d) yderligere undtagelser ud over de i artikel 59, stk. 2, nævnte, som gør det muligt ikke at nævne vinavlsproduktets kategori
- e) regler vedrørende den beskyttelse, der skal ydes i forbindelse med præsentationen af et givet produkt.

KAPITEL VII

Producent- og brancheorganisationer

Artikel 64

Producentorganisationer

1. Medlemsstaterne kan anerkende producentorganisationer, der:

- a) består af producenter af produkter, som er omfattet af denne forordning

- b) er oprettet på initiativ af producenter
- c) forfølger et bestemt mål, der bl.a. kan være:
 - i) i fællesskab at tilpasse produktionen til markedets behov og forbedre produktet
 - ii) at fremme koncentrationen af udbuddet og omsætningen af medlemmernes produktion
 - iii) at fremme rationaliseringen og forbedringen af produktion og forarbejdning
 - iv) at nedbringe produktions- og markedsforvaltningsomkostningerne og stabilisere producentpriserne
 - v) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrknings- og produktionsmetoder
 - vi) at fremme initiativer vedrørende forvaltning af biprodukter fra vinfremstillingen og især affaldshåndtering med henblik på beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskaber samt at bevare eller fremme den biologiske mangfoldighed
 - vii) at forske i bæredygtige produktionsmetoder og bæredygtig markedsudvikling
 - viii) at bidrage til gennemførelsen af støtteprogrammer, jf. afsnit II, kapitel I.
- d) anvender vedtægter, som navnlig pålægger medlemmerne:
 - i) at følge de regler, producentorganisationen har vedtaget for indberetning af produktionsdata og for produktion, markedsføring og miljøbeskyttelse
 - ii) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål, og som bl.a. kan vedrøre dyrkningsområder og markedsudvikling
 - iii) at betale bøder for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser
- e) til den berørte medlemsstat har indgivet en ansøgning om anerkendelse som producentorganisation, og hvis ansøgning indeholder følgende:
 - i) bevis for, at enheden opfylder kravene i litra a)-d)
 - ii) bevis for, at den har et mindste antal medlemmer, der skal fastlægges af den berørte medlemsstat
 - iii) bevis for, at den i det område, hvor den har sit virke, dækker en mindste mængde markedsproduktion, der skal fastlægges af den berørte medlemsstat

- iv) bevis for, at den kan udøve sine aktiviteter korrekt, både over en længere periode og med hensyn til effektivitet og koncentration af udbuddet
- v) bevis for, at den gør det praktisk muligt for sine medlemmer at opnå teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrkningsmetoder.

2. Producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999, betragtes som anerkendte producentorganisationer i henhold til denne artikel.

Artikel 65

Brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer, der:

- a) består af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion eller forarbejdning af eller handel med de produkter, der er omfattet af denne forordning
- b) er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de repræsentanter, der er nævnt i litra a)
- c) udfører en eller flere af følgende aktiviteter i et eller flere af Fællesskabets områder under hensyntagen til folkesundheden og forbrugernes interesser:
 - i) forbedring af kendskabet til og åbenheden om produktionen og markedet
 - ii) medvirken til en bedre koordinering af den måde, hvorpå produkterne bringes i omsætning, bl.a. gennem forskning og markedsundersøgelser
 - iii) udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne
 - iv) bedre udnyttelse af produktionskapaciteten
 - v) oplysning og forskning, der er nødvendig for produktionsomlægning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse
 - vi) oplysning om særlige kendetegn ved vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse
 - vii) søgning efter metoder til at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpestoffer og samtidig sikre produktkvaliteten og beskyttelse af jord og vand
 - viii) fremme af integreret produktion og andre miljøvenlige produktionsmetoder

- ix) tilskyndelse til et moderat og ansvarligt vinforbrug og oplysning om de skadelige virkninger af farlige forbrugsmønstre
- x) salg fremstød for vin, særlig i tredjelande
- xi) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions-, fremstillings- og markedsføringsled
- xii) bedre udnyttelse, beskyttelse og fremme af økologisk landbrug
- xiii) udnyttelse, beskyttelse og fremme af kvalitetsmærker og af beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

d) til den berørte medlemsstat har indgivet en ansøgning om anerkendelse, og hvis ansøgning indeholder følgende:

- i) bevis for, at enheden opfylder kravene i litra a), b) og c)
- ii) bevis for, at enheden udøver sine aktiviteter i et eller flere områder i det pågældende land
- iii) bevis for, at enheden tegner sig for en betydelig andel af produktionen af eller handelen med de produkter, der er omfattet af denne forordning
- iv) bevis for, at enheden ikke producerer, forarbejder eller markedsfører de produkter, der er omfattet af denne forordning.

2. Organisationer, der opfylder kriterierne i stk. 1, og som medlemsstaterne har anerkendt, betragtes som brancheorganisationer i henhold til denne artikel.

Artikel 66

Anerkendelsesprocedure

1. Ansøgninger om anerkendelse som producentorganisation eller brancheorganisation indgives til og behandles i den medlemsstat, hvor organisationen har sit hovedkvarter.

2. Medlemsstaten træffer afgørelse om at anerkende eller ikke anerkende organisationen senest fire måneder efter indgivelsen af ansøgningen.

Artikel 67

Markedsføringsregler

1. For at det fælles marked for vine — herunder de druer og den most og de vine, som vinene hidrører fra — kan fungere bedre og mere stabilt, kan producentmedlemsstaterne, især ved

iværksættelse af beslutninger truffet af brancheorganisationerne, fastlægge markedsføringsregler med henblik på at regulere udbuddet.

De pågældende regler skal stå i et rimeligt forhold til formålet og må ikke:

- a) vedrøre transaktioner, der udføres efter den første markedsføring af det berørte produkt
- b) tillade fastsættelse af priser, end ikke vejledende eller anbefalede priser
- c) fastfryse for stor en del af den årlige høst, der ellers er til rådighed
- d) give mulighed for at nægte at udstede de nationale attester og fællesskabsattester, der er nødvendige for omsætning og markedsføring af vine, når den pågældende markedsføring er i overensstemmelse med ovennævnte regler.

2. De regler, der er nævnt i stk. 1, skal meddeles de erhvervsdrivende i deres helhed ved offentliggørelse i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

Artikel 68

Overvågning

Medlemsstaterne:

- a) kontrollerer regelmæssigt, om producent- og brancheorganisationerne overholder de i artikel 64 og 65 fastsatte betingelser for anerkendelse
- b) tilbagekalder anerkendelsen, hvis en producent- eller brancheorganisation ikke længere overholder de relevante krav, og pålægger den sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse eller uregelmæssigheder.

Artikel 69

Kommunikation

Senest den 1. marts hvert år og første gang senest den 1. marts 2009 sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om de afgørelser og foranstaltninger, de har truffet i henhold til artikel 66, 67 og 68 i det foregående kalenderår.

AFSNIT IV

SAMHANDEL MED TREDJELANDE

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 70

Generelle principper

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder toldsatserne i den fælles toldtarif anvendelse på de produkter, der er omfattet af denne forordning.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- a) opkrævning af afgifter med samme virkning som told
- b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 71

Den kombinerede nomenklatur

De almindelige regler for fortolkning af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifiering af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, herunder eventuelt definitionerne og kategorierne i bilag I og bilag IV, indarbejdes i den fælles toldtarif.

KAPITEL II

Import- og eksportlicenser

Artikel 72

Import- og eksportlicenser

1. Der kan efter proceduren i artikel 113, stk. 1, træffes afgørelse om, at der ved import til Fællesskabet eller eksport fra Fællesskabet af et eller flere produkter henhørende under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204 skal fremlægges en import- eller eksportlicens.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 tages der hensyn til behovet for licenser til forvaltning af de pågældende markeder og især, når der er tale om importlicenser, til overvågning af importen af de pågældende produkter.

Artikel 73

Udstedelse af licenser

Medlemsstaterne udsteder import- og eksportlicenser til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i Fællesskabet vedkommende er etableret, medmindre andet er fastsat i en af Rådets forordninger eller andre af Rådets retsakter, uden at dette i øvrigt indskrænker anvendelsen af kapitel IV.

Artikel 74

Licensernes gyldighed

Import- og eksportlicenser gælder for hele Fællesskabet.

Artikel 75

Sikkerhed

1. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 113, stk. 1, er udstedelsen af import- og eksportlicenser betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode.

2. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis finder sted inden for licensens gyldighedsperiode, medmindre der foreligger force majeure.

Artikel 76

Særlig sikkerhed

1. For druesaft og druemost henhørende under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204 30, for hvilke anvendelsen af toldsaterne i den fælles toldtarif afhænger af produktets importpris, skal korrektheden af denne pris efterprøves enten på grundlag af en kontrol af de enkelte partier eller ved anvendelse af en fast importværdi, som Kommissionen beregner på grundlag af prisnoteringerne for de pågældende produkter i oprindelseslandene.

Er den oplyste indgangspris for det pågældende parti højere end en eventuel fast importværdi forhøjet med en margen, der fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1, og som ikke må overstige den faste importværdi med mere end 10 %, skal der stilles sikkerhed svarende til importtolden beregnet på grundlag af den faste importværdi.

Oplyses indgangsprisen for det pågældende parti ikke, afhænger anvendelsen af toldsaterne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

2. Hvis Rådet indrømmer undtagelser, jf. bilag VI, litra B, punkt 5, eller litra C, for importerede produkter, skal importørerne stille sikkerhed for disse produkter hos de udpegede toldmyndigheder på tidspunktet for varens overgang til fri omsætning. Sikkerheden frigives, når importøren har forelagt toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor varen er overgået til fri omsætning, tilfredsstillende bevis for, at druemosten er blevet omdannet til druesaft, er anvendt i andre produkter uden for vinsektoren eller, hvis den er anvendt til vinfremstilling, er blevet behørigt mærket.

Artikel 77

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- fastsættelse af kriterier for at afgøre, hvilken kontrolordning der skal anvendes
- de elementer, der skal tages i betragtning ved beregningen af de faste importværdier
- størrelsen af den i artikel 75 og 76 nævnte sikkerhed samt reglerne for frigivelsen heraf
- hvis det er relevant, listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens
- hvis det er relevant, betingelserne for udstedelse af import- eller eksportlicenser og disses gyldighedsperiode.

KAPITEL III

Beskyttelse og aktiv og passiv forædling

Artikel 78

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Kommissionen træffer beskyttelsesforanstaltninger over for import til Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning⁽²⁾ på de i stk. 3 anførte betingelser.

2. Medmindre andet er fastsat i andre af Rådets retsakter, træffer Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3 beskyttelsesforanstaltninger over for import til Fællesskabet, der sker i henhold til internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 300.

⁽¹⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 427/2003 (EUT L 65 af 8.3.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2200/2004 (EUT L 374 af 22.12.2004, s. 1).

3. Kommissionen kan træffe de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat. Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

Medlemsstaterne underrettes om foranstaltningerne, der iværksettes straks.

Enhver medlemsstat kan indbringe en i henhold til stk. 1 og 2 af Kommissionen truffet afgørelse for Rådet inden for fem arbejdsdage efter datoen for underretningen herom. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende afgørelse senest en måned efter den dato, hvor den blev indbragt for det.

4. Finder Kommissionen, at en i henhold til stk. 1 eller 2 truffet beskyttelsesforanstaltning bør ophæves eller ændres, gør den følgende:

- a) Hvis foranstaltningen er vedtaget af Rådet, foreslår Kommissionen Rådet, at den ophæves eller ændres. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.
- b) I alle andre tilfælde er det Kommissionen, der ophæver eller ændrer Fællesskabets beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 79

Tillægsimporttold

1. Importen af druesaft og druemost, som i aftalen om landbrug indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i forbindelse med Uruguayrunden er omfattet af en særlig beskyttelsesklausul, pålægges en tillægsimporttold ud over den i artikel 70, stk. 1, fastsatte told for at undgå eller afhjælpe de skadelige virkninger, der kan opstå for markedet i Fællesskabet, hvis:

- a) importen sker til en pris, der ligger under det niveau, som Fællesskabet har meddelt WTO, eller
- b) importmængden i et år overstiger et bestemt niveau.

Den i litra b) omhandlede mængde fastlægges på basis af afsætningsmulighederne, der i givet fald defineres som importen i procent af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre foregående år.

2. Tillægsimporttolden pålægges ikke, hvis det er usandsynligt, at importen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det tilstræbte mål.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), fastlægges importpriserne på grundlag af cif-importpriserne for det pågældende parti.

Cif-importpriserne kontrolleres på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller Fællesskabets importmarked.

Artikel 80

Suspension af proceduren for aktiv og passiv forædling

1. Hvis Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelser på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan der efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ træffes afgørelse efter proceduren i artikel 113, stk. 1, om helt eller delvis at suspendere anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de produkter, der er omfattet af denne forordning. Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffes der afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

Medlemsstaterne underrettes om foranstaltningerne, der iværksettes straks.

Enhver medlemsstat kan indbringe en i henhold til første afsnit truffet foranstaltning for Rådet inden for fem arbejdsdage efter datoen for underretningen herom. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dato, hvor den blev indbragt for det.

2. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for vin kan fungere efter hensigten, kan anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling af de produkter, der er omfattet af denne forordning, helt eller delvis forbydes af Rådet efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

Artikel 81

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

KAPITEL IV

Importregler

Artikel 82

Importkrav

1. Bestemmelserne om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og om mærkning i afsnit III, kapitel III og IV, i denne forordning, når det er relevant, samt artikel 25, stk. 2, i denne forordning finder anvendelse på produkter henhørende under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204, som importeres til Fællesskabet, medmindre andet er fastsat, navnlig i aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300.

2. Medmindre andet er fastsat i aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300, fremstilles de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede produkter i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet og offentliggjort af OIV eller godkendt af Fællesskabet i medfør af denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

3. Ved import af de i stk. 1 omhandlede produkter skal der fremlægges:

- a) en attest, der godtgør, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, og som skal udstedes af et kompetent organ, der er opført på en liste, som skal offentliggøres af Kommissionen, i det land, hvorfra produktet kommer
- b) en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af det land, hvorfra produktet kommer, hvis det er bestemt til direkte konsum.

Artikel 83

Toldkontingenter

1. Toldkontingenter, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300 eller af andre af Rådets retsakter, for import af produkter, der er omfattet af denne forordning, åbnes og forvaltes efter proceduren i artikel 113, stk. 1, i denne forordning.

2. Toldkontingenterne forvaltes på en sådan måde, at de erhvervsdrivende ikke forskelsbehandles, ved anvendelse af en af følgende metoder eller en kombination heraf eller en anden passende metode:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge, som ansøgningerne indgives i (først til mølle-princippet)
- b) en metode, der fordeler i forhold til de mængder, der indgives ansøgning om (metoden »samtidig behandling«)
- c) en metode, der tager hensyn til de traditionelle handelsstrømme (metoden »traditionelle/nye mønstre«).

3. Metoden til forvaltning af toldkontingenterne skal, hvor det er relevant, tage behørigt hensyn til fællesskabsmarkedets forsyningsbehov og nødvendigheden af at sikre balance på dette marked.

Artikel 84

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) nærmere enkeltheder om importkravene

b) bestemmelser, der giver garanti for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

c) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der anvendes til kontrol af den i litra b) nævnte garanti.

AFSNIT V

PRODUKTIONSKAPACITET

KAPITEL I

Ulovlige beplantninger

Artikel 85

Ulovlige beplantninger fra efter den 31. august 1998

1. Producenter, der efter den 31. august 1998 har plantet vinstokke på arealer, som ikke er omfattet af en plantningsrettedighed, rydder disse for egen regning.

2. Indtil rydningen i henhold til stk. 1 er gennemført, må druer og produkter fremstillet af druer fra de i nævnte stykke omhandlede arealer kun bringes i omsætning med henblik på destillation for producentens egen regning. Produkterne fra destillationen må ikke anvendes til fremstilling af alkohol med et virkeligt alkoholindhold på 80 % vol. eller derunder.

3. Uden at dette berører eventuelle tidligere sanktioner, som medlemsstaterne har pålagt, pålægger medlemsstaterne fra 31. december 2008 producenter, der ikke har overholdt denne rydningsforpligtelse, sanktioner, som differentieres efter, hvor alvorlig, omfattende og varig den manglende overholdelse er.

4. Medlemsstaterne giver hvert år senest den 1. marts Kommissionen underretning om de arealer, hvor der er plantet vinstokke efter den 31. august 1998, og som ikke er omfattet af en plantningsrettedighed, samt om de i overensstemmelse med stk. 1 ryddede arealer.

5. Udløbet af det midlertidige forbud mod nyplantning den 31. december 2015, jf. artikel 90, stk. 1, berører ikke de i nærværende artikel fastsatte forpligtelser.

Artikel 86

Obligatorisk legalisering af ulovlige beplantninger fra før 1. september 1998

1. Producenter, der før den 1. september 1998 har plantet vinstokke på arealer, som ikke er omfattet af en plantningsrettedighed, skal i givet fald legalisere disse mod betaling af et gebyr senest den 31. december 2009.

Med forbehold af procedurerne i forbindelse med regnskabsafslutning finder første afsnit ikke anvendelse på arealer, som er legaliseret på grundlag af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1493/1999.

2. Det i stk. 1 nævnte gebyr fastsættes af medlemsstaterne. Det skal være på mindst det dobbelte af den gennemsnitlige værdi af den tilsvarende plantningsrettighed i det pågældende område.

3. Indtil legaliseringen i henhold til stk. 1 er gennemført, må druer og produkter fremstillet af druer fra de i nævnte stykke omhandlede arealer kun bringes i omsætning med henblik på destillation for producentens egen regning. Produkterne fra destillationen må ikke anvendes til fremstilling af alkohol med et virkeligt alkoholindhold på 80 % vol. eller derunder.

4. Ulovlige arealer som nævnt i stk. 1, som ikke er legaliseret i henhold til nævnte stykke senest den 31. december 2009, ryddes for egen regning af de berørte producenter.

Medlemsstaterne pålægger producenter, der ikke overholder denne rydningsforpligtelse, sanktioner, som differentieres efter, hvor alvorlig, omfattende og varig den manglende overholdelse er.

I afventning af den rydning, der er nævnt i første afsnit, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.

5. Medlemsstaterne giver senest den 1. marts hvert relevant år Kommissionen underretning om:

- a) de arealer, hvor der er plantet vinstokke før den 1. september 1998, og som ikke er omfattet af en plantningsrettighed
- b) de arealer, der er legaliseret i overensstemmelse med stk. 1, gebyrerne, jf. nævnte stykke, og den gennemsnitlige regionale værdi af plantningsrettighederne, jf. stk. 2.

Medlemsstaterne giver, første gang senest den 1. marts 2010, Kommissionen underretning om de arealer, der er ryddet i overensstemmelse med stk. 4, første afsnit.

6. Udløbet af det midlertidige forbud mod nyplantning den 31. december 2015, jf. artikel 90, stk. 1, berører ikke de i stk. 3, 4 og 5 fastsatte forpligtelser.

Artikel 87

Kontrol med omsætningsforbud eller destillationspligt

1. I de i artikel 85, stk. 2, og artikel 86, stk. 3 og 4, omhandlede tilfælde skal medlemsstaterne kræve dokumentation for, at de pågældende produkter ikke er bragt i omsætning, eller, såfremt de pågældende produkter er blevet destilleret, dokumentation i form af forelæggelse af destillationskontrakter.

2. Medlemsstaterne kontrollerer, at omsætningsforbuddet og destillationspligten, som nævnt i stk. 1, er overholdt. I modsat fald pålægger de sanktioner.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke arealer der er omfattet af destillation, og hvor store mængder alkohol det drejer sig om.

Artikel 88

Ledsageforanstaltninger

De i artikel 86, stk. 1, første afsnit, nævnte arealer, der ikke er legaliseret, samt de i artikel 85, stk. 1, nævnte arealer kan ikke komme i betragtning til støtteforanstaltninger på nationalt plan eller på fællesskabsplan.

Artikel 89

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan omfatte:

- a) nærmere bestemmelser om oplysningskrav til medlemsstaterne og om eventuelle nedsættelser af budgetbevillingerne i bilag II i tilfælde af manglende overholdelse af kravene
- b) nærmere bestemmelser om de sanktioner, medlemsstaterne skal pålægge i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 85, 86 og 87.

KAPITEL II

Overgangsordning for plantningsrettigheder

Artikel 90

Midlertidigt forbud mod plantning af vinstokke

1. Uden at dette berører artikel 24 og navnlig stk. 3 heri, er det indtil den 31. december 2015 forbudt at plante vinstokke af druesorter, der kan klassificeres efter artikel 24, stk. 1.

2. Indtil den 31. december 2015 er det ligeledes forbudt at dobbeltpode druesorter, der kan klassificeres efter artikel 24, stk. 1, på andre druesorter end dem, der er omhandlet i den pågældende artikel.

3. Uanset stk. 1 og 2 er plantning og dobbeltpodning som omhandlet i nævnte stykker tilladt, hvis der foreligger:

- a) en nyplantningsrettighed i henhold til artikel 91
- b) en genplantningsrettighed i henhold til artikel 92
- c) en plantningsrettighed, som er tildelt fra en reserve i henhold til artikel 93 og 94.

4. De i stk. 3 omhandlede plantningsrettigheder tildes i hektar.
5. Artikel 91-96 finder anvendelse indtil den 31. december 2015.
6. Medlemsstaterne kan beslutte at opretholde det forbud, der er nævnt i stk. 1, på deres område eller på dele af deres område indtil senest den 31. december 2018. I så tilfælde finder bestemmelserne vedrørende den overgangsordning for plantningsrettigheder, der er omhandlet i dette kapitel, herunder i denne artikel, anvendelse i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse hermed.

Artikel 91

Nyplantningsrettigheder

1. Medlemsstaterne kan tildele producenterne nyplantningsrettigheder for arealer:
- der er bestemt til nyplantning i forbindelse med jordfordeling eller ekspropriation, som af hensyn til almenvellet er vedtaget i medfør af gældende national lovgivning
 - der er bestemt til forsøg
 - der er bestemt til podningsgartneri, eller
 - hvis vinavlsprodukter udelukkende er bestemt til vinavlrens privatforbrug.
2. Nyplantningsrettigheder skal:
- anvendes af den producent, der har fået dem tildelt
 - anvendes inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt
 - anvendes til de formål, som tildelingen gælder.

Artikel 92

Genplantningsrettigheder

1. Medlemsstaterne tildeler genplantningsrettigheder til producenter, der har ryddet et vindyrkningsareal.
- Ryddede arealer, for hvilke der er givet rydningspræmie i overensstemmelse med kapitel III, kan dog ikke tildes genplantningsrettigheder.
2. Medlemsstaterne kan tildele genplantningsrettigheder til producenter, der forpligter sig til at rydde et vindyrkningsareal. I så fald ryddes det pågældende areal senest ved udgangen af det tredje år efter, at de nye vinstokke, som genplantningsrettighederne gælder, er blevet plantet.
3. Genplantningsrettigheder tildes for et areal, der svarer til det ryddede areal i renkultur.

4. Genplantningsrettighederne udøves på den bedrift, som har fået dem tildelt. Medlemsstaterne kan endvidere bestemme, at disse genplantningsrettigheder kun må udøves på det areal, der er blevet ryddet.

5. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne fastsætte, at genplantningsrettigheder helt eller delvis kan overføres til en anden bedrift i samme medlemsstat i følgende tilfælde:

- hvis en del af den berørte bedrift overgår til denne anden bedrift
- hvis arealerne på denne anden bedrift er bestemt til:
 - produktion af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, eller
 - podningsgartneri.

Medlemsstaterne sørger for, at anvendelsen af undtagelserne i første afsnit ikke fører til en samlet forøgelse af produktionskapaciteten på deres område, især i forbindelse med overførsler fra ikke-kunstvandede arealer til kunstvandede arealer.

6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på rettigheder, der kan sidestilles med genplantningsrettigheder, og som er erhvervet i henhold til tidligere fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser.

7. Genplantningsrettigheder, der er tildelt i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1493/1999, anvendes inden for de deri fastsatte frister.

Artikel 93

Nationale og regionale reserver af plantningsrettigheder

1. For at forbedre forvaltningen af produktionskapaciteten opretter medlemsstaterne en national reserve eller regionale reserver af plantningsrettigheder.
2. Medlemsstater, der har oprettet nationale eller regionale reserver af plantningsrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999, kan bevare disse reserver, så længe de anvender overgangsordningen for plantningsrettigheder i overensstemmelse med dette kapitel.
3. Følgende plantningsrettigheder tilføres den nationale eller de regionale reserver, hvis de ikke er anvendt inden for den fastsatte frist:
- nye plantningsrettigheder
 - genplantningsrettigheder
 - plantningsrettigheder, der er tildelt fra reserven.

4. Producenterne kan overføre genplantningsrettigheder til de nationale eller regionale reserver. Betingelserne for en sådan overførsel, om nødvendigt mod en økonomisk godtgørelse fra medlemsstaten, bestemmes af medlemsstaten under hensyntagen til parternes legitime interesser.

5. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende en ordning med reserver, hvis de kan godtgøre, at der findes en anden effektiv ordning for forvaltning af plantningsrettigheder på hele deres område. Den alternative ordning kan om nødvendigt afvige fra de relevante bestemmelser i dette kapitel.

Første afsnit finder også anvendelse på medlemsstater, der ophører med at anvende nationale eller regionale reserver i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999.

Artikel 94

Tildeling af plantningsrettigheder fra reserven

1. Medlemsstaterne kan tildele rettigheder fra en reserve:
 - a) uden modydelse til producenter, der er under 40 år, som har de nødvendige faglige kvalifikationer, som for første gang etablerer sig, og som er bedriftens driftsleder
 - b) mod betaling til nationale eller eventuelt regionale kasser til producenter, som har til hensigt at udnytte rettighederne til at beplante arealer, hvis produktion der er et sikkert marked for.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for fastsættelse af den i litra b) nævnte betaling, hvis størrelse kan variere afhængigt af det endelige produkt fra de pågældende vindyrkningsarealer og af den resterende varighed af det midlertidige forbud mod nyplantning, jf. artikel 90, stk. 1 og 2.

2. Når der udnyttes plantningsrettigheder fra en reserve, sikrer medlemsstaterne:

- a) at stedet, de anvendte sorter og dyrkningsmetoderne garanterer, at den efterfølgende produktion er tilpasset efterspørgslen på markedet
- b) at de pågældende udbytter er typiske for gennemsnittet i området, især når plantningsrettigheder fra en reserve for ikke-kunstvandede arealer udnyttes på kunstvandede arealer.

3. Plantningsrettigheder fra en reserve, som ikke er udnyttet inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt, fortabes og føres tilbage til reserven.

4. Plantningsrettigheder i en reserve, som ikke er udnyttet inden udgangen af det femte produktionsår efter, at de er tilført reserven, går tabt.

5. Hvis der findes regionale reserver i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat fastsætte regler for overførsel af plantningsrettigheder mellem de regionale reserver. Hvis der findes både regionale og nationale reserver i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat også tillade overførsler disse reserver imellem.

Der kan anvendes en reduktionskoefficient på overførsler.

Artikel 95

De minimis

Dette kapitel finder kun anvendelse i de medlemsstater, hvor Fællesskabets ordning for plantningsrettigheder fandt anvendelse den 31. december 2007.

Artikel 96

Strengere nationale regler

Medlemsstaterne kan vedtage strengere nationale regler for tildeling af nyplantningsrettigheder eller genplantningsrettigheder. De kan foreskrive, at ansøgninger herom og de relevante oplysninger, der ledsager disse, skal suppleres med yderligere angivelser, der måtte være nødvendige for at overvåge udviklingen i produktionskapaciteten.

Artikel 97

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) bestemmelser, som skal gøre det muligt at undgå for store administrative omkostninger i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel
- b) sameksistens af vinstokke i medfør af artikel 92, stk. 2
- c) anvendelsen af den reduktionskoefficient, der er omhandlet i artikel 94, stk. 5.

KAPITEL III

Rydningsordning

Artikel 98

Anvendelsesområde og definition

I dette kapitel fastlægges betingelserne for udbetaling til vinavlere af en præmie som modydelse for rydning af vinstokke (i det følgende benævnt »rydningspræmie«).

*Artikel 99***Ordningens varighed**

Rydningsordningen gælder indtil udgangen af produktionsåret 2010/11.

*Artikel 100***Betingelser for støtteberettigelse**

Der kan kun ydes rydningspræmie, hvis det berørte areal opfylder følgende betingelser:

- a) Der er ikke modtaget fællesskabsstøtte eller national støtte til omstrukturings- og omstillingsforanstaltninger i de 10 produktionsår, der gik forud for rydningsanmodningen.
- b) Der er ikke modtaget fællesskabsstøtte hertil i henhold til andre fælles markedsordninger i de fem produktionsår, der gik forud for rydningsanmodningen.
- c) Det passes.
- d) Det er ikke under 0,1 ha. Hvis en medlemsstat træffer beslutning herom, kan denne mindstestørrelse dog være 0,3 ha for visse administrative områder i den pågældende medlemsstat, hvor en vinbedrifts vindyrkningsarealer i gennemsnit overstiger en ha.
- e) Det er ikke beplantet i strid med gældende fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser.
- f) Det er beplantet med en druesort, der kan klassificeres efter artikel 24, stk. 1.

Uanset litra e) kan der ydes rydningspræmie til arealer, som er legaliseret i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1493/1999 og artikel 86, stk. 1, i nærværende forordning.

*Artikel 101***Rydningspræmiens størrelse**

1. Satserne for de rydningspræmier, der skal ydes, fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1.
2. Det specifikke beløb, der skal udbetales i rydningspræmie, fastsættes af medlemsstaterne inden for rammerne af de i stk. 1 nævnte satser og på grundlag af den pågældende bedrifts historiske udbytter.

*Artikel 102***Procedure og budget**

1. Interesserede producenter indsender ansøgninger om rydningspræmie til de respektive myndigheder i medlemsstaterne senest den 15. september hvert år. Medlemsstaterne kan fastsætte en tidligere dato end den 15. september, forudsat at denne ligger efter den 30. juni, og at de, når det er relevant, tager hensyn til deres anvendelse af de undtagelser, der er fastsat i artikel 104.

2. Medlemsstaterne gennemfører administrativ kontrol med de modtagne ansøgninger, behandler de ansøgninger, der kan komme i betragtning, og meddeler hvert år senest den 15. oktober Kommissionen det samlede areal og de samlede beløb, der svarer til disse ansøgninger, opdelt efter områder og udbytteintervaller.

3. Det maksimale årsbudget for rydningsordningen er fastsat i bilag VII.

4. Hvert år senest den 15. november fastsættes der efter proceduren i artikel 113, stk. 1, en bestemt procentsats for antagelse af de anmeldte beløb, hvis det samlede beløb, som medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, overstiger de disponible budgetmidler, idet der, når det er relevant, skal tages hensyn til anvendelsen af artikel 104, stk. 2 og 3.

5. Medlemsstaterne antager hvert år senest den 1. februar ansøgninger:

- a) for de arealer, som der er indsendt ansøgning for, i deres helhed, hvis Kommissionen ikke har fastsat en procentsats i henhold til stk. 4, eller
- b) for de arealer, der fremkommer ved anvendelse af den i stk. 4 nævnte procentsats på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier og i overensstemmelse med følgende prioriteter:
 - i) Medlemsstaterne giver højeste prioritet til ansøgere, hvis ansøgning om rydningspræmie omfatter hele deres vindyrkningsareal.
 - ii) Medlemsstaterne giver næsthøjeste prioritet til ansøgere, der er mindst 55 år gamle eller ældre, hvis medlemsstaterne bestemmer det.

Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 1. marts Kommissionen, hvilke ansøgninger der er antaget, opdelt efter områder og udbytteintervaller, og hvilket samlet beløb der er udbetalt i rydningspræmier, opdelt efter områder.

6. For det foregående produktionsår meddeler medlemsstaterne hvert år senest den 1. december Kommissionen:

- a) de ryddede arealer, opdelt efter områder og udbytteintervaller
- b) det samlede beløb, der er udbetalt i rydningspræmier, opdelt efter områder.

*Artikel 103***Krydsoverensstemmelse**

Har en landbruger på et hvilket som helst tidspunkt inden for tre år efter betaling af rydningspræmien ikke overholdt de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god land-

brugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 3-7 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på sin bedrift, og skyldes den manglende overholdelse en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives landbrugeren, nedsættes eller annulleres betalingen helt eller delvist afhængigt af, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den manglende overholdelse er, og landbrugeren pålægges i givet fald at betale den tilbage efter betingelserne i de nævnte bestemmelser.

Artikel 104

Undtagelser

1. En medlemsstat kan beslutte at afvise yderligere ansøgninger som nævnt i artikel 102, stk. 1, når det samlede ryddede areal når op på 8 % af dens vindyrkningsarealer, jf. bilag VIII.

En medlemsstat kan beslutte at afvise yderligere ansøgninger som nævnt i artikel 102, stk. 1, for en region, når det samlede ryddede areal i denne region når op på 10 % af regionens vinarealer.

2. Der kan efter proceduren i artikel 113, stk. 1, træffes beslutning om at standse anvendelsen af rydningsordningen i en medlemsstat, hvis fortsat rydning under hensyntagen til de ikke-færdigbehandlede ansøgninger ville medføre, at det samlede ryddede areal når op på mere end 15 % af medlemsstatens samlede vindyrkningsareal, jf. bilag VIII.

3. Der kan efter proceduren i artikel 113, stk. 1, træffes beslutning om at standse anvendelsen af rydningsordningen i en medlemsstat i et bestemt år, hvis fortsat rydning under hensyntagen til de ikke-færdigbehandlede ansøgninger ville medføre et ryddet areal på mere end 6 % af medlemsstatens samlede vindyrkningsareal i det bestemte år af ordningen, jf. bilag VIII.

4. Medlemsstaterne kan udelukke vinarealer i bjergområder og på stejle skrånninger fra rydningsordningen på betingelser, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

5. Medlemsstaterne kan udelukke arealer fra rydningsordningen, hvis dens anvendelse er uforenelig med hensynet til miljøet. De arealer, der således udelukkes, må højst udgøre 3 % af de samlede vindyrkningsarealer, jf. bilag VIII.

6. Grækenland kan erklære, at vindyrkningsarealer på De Ægæiske Øer og de græske Joniske Øer med undtagelse af Kreta og Evia er udelukket fra rydningsordningen.

7. Den rydningsordning, der er fastlagt i dette kapitel, finder ikke anvendelse på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer.

8. Medlemsstater, der beslutter at gøre brug af den i stk. 4-6 nævnte mulighed, meddeler hvert år senest den 1. august og

første gang den 1. august 2008 Kommissionen, hvad angår den rydningsforanstaltning, der skal iværksættes:

- a) de arealer, der er erklæret udelukket
- b) begrundelsen herfor, jf. stk. 4 og 5.

9. Medlemsstaterne giver producenter på de arealer, der er udelukket eller erklæret udelukket i henhold til stk. 4-7, forrang i forbindelse med andre støtteforanstaltninger i denne forordning, navnlig, hvis det er relevant, i forbindelse med omstrukturerings- og omstillingsforanstaltningen under støtteprogrammerne og foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter.

Artikel 105

De minimis

Dette kapitel finder kun anvendelse i de medlemsstater, hvor vinproduktionen overstiger 50 000 hl pr. produktionsår. Denne produktion beregnes på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de foregående fem produktionsår.

Artikel 106

Supplerende national støtte

Medlemsstaterne kan ud over den tildelte rydningspræmie yde supplerende national støtte, som ikke overstiger 75 % af den gældende rydningspræmie.

Artikel 107

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette kapitel, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) detaljerede oplysninger om de betingelser for støtteberettigelse, der er nævnt i artikel 100, navnlig med hensyn til dokumentation for, at arealerne blev korrekt passet i 2006 og 2007
- b) præmiesatser og -beløb, jf. artikel 101
- c) kriterier for undtagelser, jf. artikel 104
- d) indberetningskrav til medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af rydningsordningen, herunder sanktionerne i tilfælde af forsinkelser i indberetningen og de oplysninger, medlemsstaterne giver producenterne om ordningen og muligheden for at anvende den

- e) indberetningskrav vedrørende supplerende national støtte
- f) betalingsfrister.

AFSNIT VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 108***Fortegnelse over vindyrkningsarealer**

1. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over vindyrkningsarealer, der indeholder ajourførte oplysninger om produktionskapaciteten.

2. Medlemsstater, i hvilke det samlede vindyrkningsareal med druesorter, der kan klassificeres efter artikel 24, stk. 1, er mindre end 500 ha, er ikke underlagt forpligtelsen i stk. 1.

*Artikel 109***Opgørelse**

Hvert år senest den 1. marts, første gang senest den 1. marts 2009, forelægger de medlemsstater, der medtager foranstaltningen »omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer« i deres støtteprogrammer i henhold til artikel 11, Kommissionen en ajourført opgørelse over deres produktionskapacitet på grundlag af fortegnelsen over vindyrkningsarealer, jf. artikel 108.

*Artikel 110***Varighed af fortegnelsen over vindyrkningsarealer og opgørelsen**

Det kan efter proceduren i artikel 113, stk. 1, fastsættes, at artikel 108 og 109 ikke længere finder anvendelse fra en dato efter den 1. januar 2016.

*Artikel 111***Obligatoriske anmeldelser**

1. Producenterne af druer til fremstilling af vin samt producenterne af most og vin anmelder hvert år til de kompetente nationale myndigheder, hvor store mængder der er produceret af den seneste høst.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at forhandlere af druer til fremstilling af vin hvert år anmelder, hvor store mængder af den seneste høst der er afsat.

3. Most- og vinproducenterne samt de handlende bortset fra detailhandlere anmelder hvert år til de kompetente nationale myndigheder størrelsen af deres lagre af most og vin, uanset om de stammer fra indeværende eller tidligere års høst. Most og vin, der er importeret fra tredjelande, anføres separat.

*Artikel 112***Ledsagedokumenter og bogføring**

1. De af denne forordning omfattede produkter bringes kun i omsætning i Fællesskabet, når de ledsages af et dokument, der er godkendt af myndighederne.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, som ligger inde med produkter, der er omfattet af denne forordning, i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, navnlig producenter, aftapningsvirksomheder og forarbejdningsvirksomheder samt forhandlere, der skal bestemmes nærmere efter proceduren i artikel 113, stk. 1, skal føre ind- og udgangsbøger for disse produkter.

*Artikel 113***Udvalgsprocedure**

1. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 195, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 anvendelse.

2. Når der henvises til dette stykke:

- bistås Kommissionen af et forskriftsudvalg
- finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse
- skal fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF være på tre måneder.

*Artikel 114***Finansielle ressourcer**

De i afsnit II, kapitel I, fastsatte foranstaltninger bortset fra den foranstaltning, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra a), samt de i afsnit V, kapitel III, fastsatte foranstaltninger udgør interventioner til regulering af landbrugsmarkedene, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

*Artikel 115***Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen**

1. Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden alle oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning, navnlig for at overvåge og analysere markedet og opfylde de internationale forpligtelser for de af denne forordning omfattede produkter.

2. Der fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 1, detaljerede bestemmelser om, hvilke oplysninger der er nødvendige for at anvende stk. 1 i nærværende artikel, samt om disses form og indhold, såvel som om tidspunkter, frister og procedurer for at sende eller gøre oplysninger og dokumenter tilgængelige.

*Artikel 116***Overvågning**

Med henblik på anvendelsen af denne forordning sikrer medlemsstaterne, at de forvaltnings- og kontrolprocedurer, der vedrører arealer, er forenelige med det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IACS) for så vidt angår følgende elementer:

- a) den elektroniske database
- b) systemet til identificering af landbrugsparcer, jf. artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- c) den administrative kontrol.

Disse procedurer skal kunne fungere sammen med eller tillade udveksling af data med IACS uden problemer eller konflikter.

*Artikel 117***Kontrolforanstaltninger og administrative sanktioner og indberetning heraf**

Bortset fra det spørgsmål, der er omhandlet i artikel 145, litra na), i forordning (EF) nr. 1782/2003, vedtages følgende efter proceduren i artikel 113, stk. 1, i denne forordning:

- a) regler, der sikrer ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren, navnlig vedrørende kontrol og bestemmelser om specifikke finansielle procedurer til forbedring af kontrollen
- b) regler for den administrative og fysiske kontrol, som medlemsstaterne skal føre for at undersøge, om de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, er overholdt
- c) en ordning for administrative sanktioner, der skal anvendes, hvis det konstateres, at de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, ikke er overholdt, under hensyntagen til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er
- d) regler for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb som følge af anvendelsen af denne forordning
- e) regler for indberetning af, hvilken kontrol der er foretaget, og resultaterne heraf.

*Artikel 118***Udpegning af ansvarlige nationale myndigheder**

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere myndigheder, som de pålægger at føre kontrol med, at fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren overholdes, jf. dog artikel 47. Medlemsstaterne udpeger bl.a. de laboratorier, der bemyndiges til at foretage officielle analyser i vinsektoren. De udpegede laboratorier skal

opfylde generelle kriterier for prøvningslaboratoriernes virksomhed som fastlagt i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navne og adresser på de i stk. 1 omhandlede myndigheder og laboratorier. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

*Artikel 119***National støtte til kriedestillation**

1. Fra den 1. august 2012 kan medlemsstaterne yde national støtte til vinproducenter med henblik på frivillig eller obligatorisk destillation af vin i begrundede krisetilfælde.

2. Den støtte, der er nævnt i stk. 1, skal være afpasset efter forholdene og gøre det muligt at løse krisen.

3. Det samlede støttebeløb i en medlemsstat må for et givet år ikke overstige 15 % af de samlede midler, der er til rådighed pr. medlemsstat, som fastlagt i bilag II for det pågældende år.

4. De medlemsstater, der ønsker at anvende den støtte, der er nævnt i stk. 1, forelægger Kommissionen en behørigt begrundet meddelelse herom. Beslutningen om godkendelse af foranstaltningen og tildeling af støtten kan vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

5. Den alkohol, der fremkommer ved destillation som nævnt i stk. 1, anvendes udelukkende til industri- eller energiformål for at undgå konkurrenceforvriddning.

*Artikel 120***Kommissionens rapport**

Kommissionen udarbejder inden udgangen af 2012 en rapport, hvori der navnlig tages hensyn til de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af reformen.

*Artikel 121***Gennemførelsesforanstaltninger**

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette afsnit, vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.

Disse foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

- a) nærmere bestemmelser om fortegnelsen over vindyrkningsarealer, jf. artikel 108, navnlig anvendelsen heraf til overvågning og kontrol af produktionskapaciteten
- b) nærmere bestemmelser om opgørelsen, jf. artikel 109, navnlig anvendelsen heraf til overvågning og kontrol af produktionskapaciteten
- c) nærmere bestemmelser om opmåling af arealer

- d) sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af oplysningskrav
- e) de i artikel 111 omhandlede obligatoriske anmeldelser
- f) ledsagedokumenterne og bogføringen i henhold til artikel 112
- g) nærmere oplysninger om den nationale støtte, der er nævnt i artikel 119.

AFSNIT VII

ÆNDRINGER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Ændringer

Artikel 122

Ændring af forordning (EF) nr. 1493/1999

I artikel 2, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1493/1999 ændres datoen »den 31. juli 2002« til:

»den 31. juli 2008«.

Artikel 123

Ændringer af forordning (EF) nr. 1782/2003

I forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 33, stk. 1, litra a), affattes således:
- »a) har opnået en betaling i den i artikel 38 nævnte referenceperiode under mindst en af de i bilag VI nævnte støtteordninger eller, når det drejer sig om olivenolie, i det i artikel 37, stk. 1, andet afsnit, nævnte produktionsår eller, når det drejer sig om sukkerroer, sukkerrør og cikorie, hvis de har modtaget markedsstøtte i den i litra K i bilag VII nævnte repræsentative periode, eller, når det drejer sig om bananer, hvis de har modtaget udligningsstøtte for indkomsttab i den i litra L i bilag VII nævnte repræsentative periode, eller, når det drejer sig om frugt og grøntsager, hvis de har været producenter af frugt og grøntsager eller spisekartofler eller har drevet planteskoler i den repræsentative periode, som medlemsstaterne anvender for disse produkter i henhold til litra M i bilag VII, eller, når det drejer sig om vin, hvis de har opnået en betalingsrettighed som nævnt i litra N og O i bilag VII«.
- 2) I artikel 37, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:
- »For vin beregnes og tilpasses referencebeløbet efter litra N og O i bilag VII.«

- 3) I artikel 41 indsættes følgende stykke:

»1b. For så vidt angår vin tilpasser Kommissionen efter proceduren i denne forordnings artikel 144, stk. 2, de nationale lofter i denne forordnings bilag VIII under hensyntagen til de seneste data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i henhold til artikel 9 og artikel 102, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 479 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin (*). Senest den 1. december året før tilpasningen af de nationale lofter meddeler medlemsstaterne Kommissionen det regionale gennemsnit af værdien af de rettigheder, der er nævnt i litra N i bilag VII til denne forordning.

(*) EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1«

- 4) I artikel 43, stk. 2, indsættes følgende litra:

»ad) for så vidt angår vin antallet af hektar som beregnet i henhold til bilag VII, litra N og O«.

- 5) Artikel 44, stk. 2, affattes således:

»2. Ved »støtteberettiget hektar« forstås ethvert landbrugsareal på bedriften undtagen arealer med skov eller arealer, som anvendes til ikke-landbrugsaktiviteter.«

- 6) Artikel 51 affattes således:

»Artikel 51

Anvendelse af jorden til landbrugsformål

Landbrugere kan anvende de parceller, der er afgivet erklæring om i henhold til artikel 44, stk. 3, til enhver landbrugsaktivitet.

Som en undtagelse fra stk. 1 kan en medlemsstat senest den 1. november 2007 beslutte, at parceller i en eller flere regioner af medlemsstaten indtil en dato, der fastsættes af medlemsstaten, men senest den 31. december 2010, fortsat ikke må anvendes til:

- a) produktion af et eller flere af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 og i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96. Medlemsstaterne kan dog i så tilfælde beslutte at tillade, at der dyrkes biafgrøder på de støtteberettigede hektarområder i en periode på højst tre måneder, der begynder hvert år den 15. august; denne dato ændres dog på anmodning af en medlemsstat efter proceduren i artikel 144, stk. 2, for regioner, hvor kornet af klimatiske grunde normalt høstes tidligere
- b) produktion af spisekartofler, og/eller
- c) planteskoler.«

- 7) I artikel 63, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:
- »For så vidt angår medtagelsen af vinkomponenten i enkeltbetalingsordningen kan medlemsstaterne senest den 1. april 2009 beslutte at anvende undtagelsesbestemmelsen i første afsnit.«
- 8) I artikel 71c indsættes følgende stykke:
- »For så vidt angår vin tilpasser Kommissionen efter proceduren i denne forordnings artikel 144, stk. 2, de nationale lofter i denne forordnings bilag VIIIa under hensyntagen til de seneste data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i henhold til artikel 9 og artikel 102, stk. 6, i forordning (EF) nr. 479. Senest den 1. december året før tilpasningen af de nationale lofter meddeler medlemsstaterne Kommissionen det regionale gennemsnit af værdien af de rettigheder, der er nævnt i litra N i bilag VII til denne forordning.«
- 9) I artikel 145
- indsættes følgende litra:
- »de) gennemførelsesbestemmelser for medtagelse af vinstøtten i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 479«
- indsættes følgende litra:
- »na) for så vidt angår vin, gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse i henhold til artikel 20 og 103 i forordning (EF) nr. 479.«
- 10) Bilag IV, anden kolonne, sidste led, affattes således:
- »— Pleje af olivenplantager og vinstokke i god vegetativ stand«.
- 11) I bilag VII tilføjes følgende punkter:
- »N. **Vin (rydning)**
- Landbrugere, der deltager i den rydningsordning, der er nævnt i afsnit V, kapitel III, i forordning (EF) nr. 479, tildeles året efter rydningen betalingsrettigheder svarende til det antal hektar, de har modtaget rydningspræmie for.
- Værdien pr. enhed af disse betalingsrettigheder er den regionale gennemsnitlige værdi af rettighederne i det pågældende område. Værdien pr. enhed kan dog højst udgøre 350 EUR/ha.
- O. Vin (overførsel fra støtteprogrammerne)**
- Hvis medlemsstaterne vælger at yde støtte i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 479,
- fastsætter de referencebeløbet for hver landbruger samt de hektar, der er omfattet, jf. artikel 43, stk. 2, i denne forordning:
- på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier
- i forhold til en repræsentativ referenceperiode på et eller flere produktionsår begyndende med produktionsåret 2005/06. De referencekriterier, der anvendes til fastsættelse af referencebeløbet og de omfattede hektarer, må imidlertid ikke baseres på en referenceperiode, der omfatter produktionsår efter produktionsåret 2007/08, hvis overførslen som led i støtteprogrammerne vedrører en godtgørelse til landbrugere, der hidtil har modtaget støtte til destillation til konsumalkohol, eller som har nydt økonomisk fordel af støtten til brug af koncentreret druemost som tilsætning til vin i henhold til forordning (EF) nr. 479
- som ikke må overstige det samlede beløb, der er til rådighed til denne foranstaltning som nævnt i artikel 6, litra e), i forordning (EF) nr. 479.«
- 12) I bilag VIII
- indsættes en asterisk efter ordet »Italien« i skemaets første kolonne
- tilføjes følgende under skemaet:
- » Beløbene for Italien svarende til årene 2008, 2009 og 2010 nedsættes med 20 mio. EUR (jf. fodnoten til bilag II i forordning (EF) nr. 479).
- Artikel 124*
- Ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005**
- Artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005 affattes således:
- »2. Kommissionen fastsætter de beløb, der i henhold til artikel 10, stk. 2, artikel 143d og artikel 143e i forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 af 27. marts 2007 om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 (*) og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 479 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin (**), stilles til rådighed for ELFUL.
- (*) EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.«
- (**) EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1«

Artikel 125

Ændringer af forordning (EF) nr. 3/2008

I forordning (EF) nr. 3/2008 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2,

— stk. 1, litra c), affattes således:

- »c) oplysningskampagner om EF-ordningen for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, vine med angivelse af druesort og spiritus med beskyttet geografisk betegnelse«

— stk. 2 affattes således:

»2. I det indre marked kan de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, omfatte oplysningskampagner om ansvarlige forbrugsmønstre og de skadelige virkninger af et farligt alkoholforbrug.

I det indre marked kan støtteberettigede foranstaltninger også antage form af deltagelse i begivenheder, messer og udstillinger af national og europæisk betydning gennem opstilling af stande, der tager sigte på at forbedre EF-produkters omdømme.«

2) Artikel 3, stk. 1, litra e), affattes således:

- »e) nytten af at informere om EF-ordningen for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, vine med angivelse af druesort og spiritus med beskyttet geografisk betegnelse samt nødvendigheden af at informere om ansvarlige forbrugsmønstre og de skadelige virkninger af et farligt alkoholforbrug.«

3) I artikel 13, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Den procentsats, der er nævnt i første afsnit, fastsættes til 60 % for foranstaltninger i Fællesskabet vedrørende oplysning om ansvarlige forbrugsmønstre og de skadelige virkninger af et farligt alkoholforbrug.«

KAPITEL II

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 126

Bestemmelser, der letter overgangen

Der kan efter proceduren i artikel 113, stk. 1, vedtages foranstaltninger:

- a) for at lette overgangen fra ordningerne i forordning (EF) nr. 1493/1999 til ordningerne i nærværende forordning
- b) der om nødvendigt skal løse specifikke praktiske problemer. Ved sådanne foranstaltninger kan visse dele af denne forordning fraviges, hvis der foreligger behørig begrundelse herfor.

Artikel 127

Anvendelse af statsstøttere reglerne

1. Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder anvendelse på produktion af og handel med de af denne forordning omfattede produkter, jf. dog stk. 2.

2. Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder ikke anvendelse på:

- a) støtte som nævnt i denne forordnings artikel 3, herunder støtte finansieret i henhold til artikel 18, stk. 5
- b) supplerende national støtte som nævnt i artikel 106
- c) national støtte som nævnt i artikel 119.

Artikel 128

Ophævelse, fortsat anvendelse i en overgangsperiode og henvisninger

1. Forordning (EØF) nr. 2392/86 og (EF) nr. 1493/1999 ophæves, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Forordning (EF) nr. 2392/86 samt afsnit V, kapitel I og II, afsnit VI, artikel 24 og artikel 80 samt de dertil svarende bestemmelser navnlig i de relevante bilag til forordning (EF) nr. 1493/1999 finder fortsat anvendelse, indtil de dertil svarende kapitler i denne forordning begynder at finde anvendelse i henhold til artikel 129, stk. 2, litra e).

3. Hvis der påbegyndes eller gennemføres foranstaltninger, som er støtteberettigede i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999, inden den 1. august 2008, finder følgende foranstaltninger i nævnte forordning fortsat anvendelse:

- a) foranstaltningerne i afsnit II, kapitel II og III (nedlæggelsespræmier samt omstrukturering og omstilling). Efter den 15. oktober 2008 udbetales der dog ikke støtte efter afsnit II, kapitel III
- b) foranstaltningerne i afsnit III (markedsmekanismer)
- c) foranstaltningerne i afsnit VII, artikel 63 (eksportrestitutionser).

4. Henvisninger til den ophævede forordning (EF) nr. 1493/1999 betragtes, hvor det er relevant, som henvisninger til denne forordning.

Artikel 129

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den 1. august 2008 bortset fra følgende:
 - a) artikel 5-8 anvendes fra den 30. juni 2008
 - b) artikel 122 anvendes fra den 1. januar 2008
 - c) artikel 123 anvendes fra den 1. januar 2009
 - d) afsnit V, kapitel III, anvendes fra den 30. juni 2008
 - e) afsnit III, kapitel II, III, IV, V og VI, artikel 108, 111 og 112 samt de dertil svarende bestemmelser navnlig i de relevante bilag finder anvendelse fra den 1. august 2009, medmindre andet fastsættes ved en forordning, der vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 1.
3. Afsnit V, kapitel II, anvendes indtil den 31. december 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 2008.

På Rådets vegne

D. RUPEL

Formand

BILAG I

DEFINITIONER

Generelt

1. »Produktionsår«: produktionsåret for de produkter, som er omfattet af denne forordning. Det begynder den 1. august hvert år og slutter den 31. juli det følgende år.

Vinrelateret

2. »Rydning«: fuldstændig fjernelse af alle vinstokke på et vindyrkningsareal.
3. »Plantning«: endelig anbringelse af podede eller upodede vinplanter eller dele af vinplanter med henblik på drueproduktion eller anlæggelse af et podningsgartneri.
4. »Dobbeltpodning«: podning af en vinstok, der tidligere er podet.

Produktrelateret

5. »Friske druer«: den til vinfremstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, der efter de sædvanlige vinmetoder kan knuses eller presses, og som spontant kan gære alkoholisk.
6. »Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol«: det produkt
 - a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol. og højst 15 % vol.
 - b) som er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., som udelukkende hidrører fra druesorter, der kan klassificeres i henhold til artikel 24, stk. 1, tilsættes:
 - i) enten vinsprit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol.
 - ii) eller et ikke-rektificeret produkt frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 80 % vol.
7. »Druesaft«: det flydende produkt, der er ugæret, men som kan gære, og som
 - a) frembringes gennem behandlinger, der gør det egnet til at drikkes i uforandret stand
 - b) fremstilles af friske druer eller af druemost eller ved rekonstituering. Når det fremstilles ved rekonstituering, rekonstitueres det af koncentreret druemost eller koncentreret druesaft.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druesaft på højst 1 % vol.

8. »Koncentreret druesaft«: ikke-karamelliseret druesaft fremstillet ved delvis inddampning af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges, ved 20 °C viser mindst 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druesaft på højst 1 % vol.

9. »Vinbærme«:
 - a) den rest, som afsætter sig i beholdere, der indeholder vin, efter gæringen, under lagringen eller efter den tilladte behandling
 - b) den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra a) omhandlede produkt

- c) den rest, der under lagringen eller efter den tilladte behandling afsætter sig i beholdere, som indeholder druemost
 - d) den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra c) omhandlede produkt.
10. »Presserester fra vindruer«: den gærede eller ikke-gærede rest fra presning af friske druer.
11. »Piquettevin«: det produkt, som fremstilles
- a) ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand
 - b) ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.
12. »Vin tilsat alkohol bestemt til destillation«: det produkt,
- a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 18 % vol. og højst 24 % vol.
 - b) som udelukkende fremstilles ved, at der til vin uden restsukker tilsættes et ikke-rektificeret, ved destillation af vin fremkommet produkt med et virkeligt alkoholindhold på højst 86 % vol.
 - c) som har et indhold af flygtig syre på højst 1,5 g/l udtrykt i eddikesyre.
13. »Cuvée«:
- a) druemost
 - b) vin
 - c) en blanding af druemost og/eller vin med forskellige kendetegn
- bestemt til fremstilling af en specifik type mousserende vin.

Alkoholindhold

14. »Virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen«: det antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
15. »Potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen«: det antal liter ren alkohol ved 20 °C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
16. »Totalt alkoholindhold udtrykt i volumen«: summen af det virkelige og det potentielle alkoholindhold udtrykt i volumen.
17. »Naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen«: det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i et givet produkt forud for nogen som helst tilsætning.
18. »Virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse«: det antal kg ren alkohol, som findes i 100 kg af produktet.
19. »Potentielt alkoholindhold udtrykt i masse«: det antal kg ren alkohol, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af produktet.
20. »Totalt alkoholindhold udtrykt i masse«: summen af det virkelige og det potentielle alkoholindhold udtrykt i masse.
-

BILAG II

BUDGET TIL STØTTEPROGRAMMER

(omhandlet i artikel 8, stk. 1)

i 1000 EUR

Regnskabsår	2009	2010	2011	2012	2013	2014 og derefter
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) De nationale lofter i bilag VIII til forordning (EF) nr. 1782/2003 for Italien svarende til 2008, 2009 og 2010 reduceres med 20 mio. EUR, og disse beløb er medtaget i budgettets beløb for Italien for 2009, 2010 og 2011, som fastsat i denne tabel.

BILAG III

BUDGETBEVILLING TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER

(omhandlet i artikel 23, stk. 3)

i 1000 EUR

Regnskabsår	2009	2010	2011 og derefter
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

BILAG IV

KATEGORIER AF VINAFLSPRODUKTER

1. **Vin**

Vin er det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, knuste eller ikke knuste, eller af druemost.

Vin har:

- a) uanset om de processer, der er nævnt i litra B i bilag V, har været benyttet eller ej, et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., for så vidt sådan vin udelukkende fremstilles af druer høstet i vindyrkningszone A og B, jf. bilag IX, og på mindst 9 % vol. for de øvrige vindyrkningszoner
- b) som en undtagelse fra det ellers gældende minimale virkelige alkoholindhold, i tilfælde af beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse et virkeligt alkoholindhold på mindst 4,5 % vol., uanset om de processer, der er nævnt i litra B i bilag V, har været benyttet eller ej
- c) et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol. Dog kan:
 - det maksimale totale alkoholindhold nå op på 20 % vol. for vine, der er fremstillet uden tilsætning, fra visse vindyrkningsarealer i Fællesskabet, der fastlægges efter proceduren i artikel 113, stk. 2
 - det maksimale totale alkoholindhold overstige 15 % vol. for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse, der er fremstillet uden tilsætning
- d) et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 3,5 g/l eller 46,6 milliækvivalenter/l med forbehold af eventuelle undtagelser, der måtte blive vedtaget efter proceduren i artikel 113, stk. 2.

»Retsina« er vin, som udelukkende fremstilles på Grækenlands geografiske område af druemost, hvortil der er tilsat aleppofyrharpiks. Anvendelsen af aleppofyrharpiks er kun tilladt til fremstilling af retsinavin og på betingelser, der er fastsat i gældende græsk lovgivning.

Uanset litra b) anses »Tokaji eszencia« og »Tokajská esencia« som vin.

2. **Ung ikke-færdiggæret vin**

Ung ikke-færdiggæret vin er det produkt, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.

3. **Hedvin**

Hedvin er det produkt:

- a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol.
- b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol., med undtagelse af visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er opført på en liste, der skal opstilles efter proceduren i artikel 113, stk. 2
- c) som er fremstillet af:
 - delvis gæret druemost
 - vin
 - en blanding af ovennævnte produkter, eller
 - druemost eller en blanding af druemost og vin, for så vidt angår hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, som skal fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 2

- d) som har et oprindeligt naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol., med undtagelse af visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, der skal opstilles efter proceduren i artikel 113, stk. 2
- e) som er tilsat:
- i) alene eller blandet:
- vinsprit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol.
 - vindestillat eller destillat af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
- ii) samt i givet fald et eller flere af følgende produkter:
- koncentreret druemost
 - en blanding af et af de i litra e), nr. i), omhandlede produkter med en i litra c), første og fjerde led, omhandlet druemost
- f) som uanset litra e), for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, som er opført på en liste, der skal opstilles efter proceduren i artikel 113, stk. 2, er tilsat:
- i) enten de i litra e), nr. i), omhandlede produkter, alene eller blandet, eller
- ii) et eller flere af følgende produkter:
- vinsprit eller alkohol af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol. og højst 96 % vol.
 - vinbrændevin eller brændevin af presserester fra vindruer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
 - brændevin af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og under 94,5 % vol.
- iii) og i givet fald et eller flere af følgende produkter:
- delvis gæret druemost af let tørrede druer
 - koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost
 - koncentreret druemost
 - en blanding af et af de i litra f), nr. ii), omhandlede produkter med en i litra c), første og fjerde led, omhandlet druemost.

4. Mousserende vin

Mousserende vin er det produkt:

- a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:
- af friske druer
 - af druemost
 - af vin
- b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen

- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning
- d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvéeer, der er bestemt til fremstilling af mousserende vin, skal være på mindst 8,5 % vol.

5. **Mousserende kvalitetsvin**

Mousserende kvalitetsvin er det produkt:

- a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:
 - af friske druer
 - af druemost
 - af vin
- b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3,5 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning
- d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvéeer, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være på mindst 9 % vol.

6. **Aromatisk mousserende kvalitetsvin**

Aromatisk mousserende kvalitetsvin er mousserende kvalitetsvin:

- a) som er fremstillet med anvendelse af en cuvée udelukkende af druemost eller delvis gæret druemost, som kommer fra bestemte vindruesorter, som figurerer på en liste, der skal udarbejdes efter proceduren i artikel 113, stk. 2. De traditionelt fremstillede aromatiske mousserende kvalitetsvine, hvortil der som cuvée anvendes vin, fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 2
- b) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning
- c) hvis faktiske alkoholindhold ikke må være mindre end 6 % vol.
- d) hvis samlede alkoholindhold ikke må være mindre end 10 % vol.

Specifikke regler om andre supplerende kendetegn eller krav til fremstilling og omsætning vedtages efter proceduren i artikel 113, stk. 2.

7. **Mousserende vin tilsat kulsyre**

Mousserende vin tilsat kulsyre er det produkt:

- a) som er fremstillet af vin uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse
- b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

8. Perlevin

Perlevin er det produkt:

- a) som er fremstillet af vin, forudsat at denne vin har et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.
- b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol.
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes ikke-tilsat kuldioxid i opløsning
- d) som præsenteres i beholdere, der rummer højst 60 l.

9. Perlevin tilsat kulsyre

Perlevin tilsat kulsyre er det produkt:

- a) som er fremstillet af vin
- b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol. og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning
- d) som præsenteres i beholdere, der rummer højst 60 l.

10. Druemost

Druemost er det flydende produkt, der fremstilles af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer. Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druemost på højst 1 % vol.

11. Delvis gæret druemost

Delvis gæret druemost er det ved gæring af druemost fremkomne produkt, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol., men under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen.

12. Delvis gæret druemost af let tørrede druer

Delvis gæret druemost af let tørrede druer er det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold skal være på mindst 8 % vol. Visse vine, som skal fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 2, der opfylder disse krav, betragtes dog ikke som delvis gæret druemost af let tørrede druer.

13. Koncentreret druemost

Koncentreret druemost er ikke-karamelliseret druemost, som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 31, ved 20 °C ikke viser under 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

14. Rektificeret koncentreret druemost

Rektificeret koncentreret druemost er det flydende ikke-karamelliserede produkt:

- a) som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 31, ved 20 °C ikke viser under 61,7 %
- b) som har undergået godkendte behandlinger for afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker
- c) som har følgende kendetegn:
 - pH på højst 5 ved 25 °Brix
 - en absorbans på højst 0,100 i druemost koncentreret ved 25 °Brix ved 425 nm og en lysvej på 1 cm
 - et indhold af saccharose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes
 - et Folin-Ciocalteu-indeks på højst 6,00 ved 25 °Brix
 - et titreringsyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - et indhold af svovldioxid på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 25 °Brix og 20 °C
 - et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - spor af mesoinositol.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i rektificeret koncentreret druemost på højst 1 % vol.

15. Vin af delvis tørrede druer

Vin af delvis tørrede druer er det produkt:

- a) som uden tilsætning er fremstillet af druer, der har ligget i solen eller skyggen med henblik på delvis inddampning
- b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 16 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol.
- c) som har et naturligt alkoholindhold på mindst 16 % vol. (eller 272 g sukker/l).

16. Vin af overmodne druer

Vin af overmodne druer er det produkt:

- a) som er fremstillet uden tilsætning
- b) som har et naturligt alkoholindhold på over 15 % vol.
- c) som har et totalt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lagringsperiode for dette produkt.

17. Vineddike

Vineddike er eddike:

- a) som udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring i vin
 - b) som har et totalt syreindhold på mindst 60 g/l udtrykt i eddikesyre.
-

BILAG V

TILSÆTNING, SYRING OG AFSYRING I VISSE VINDYRKNINGSZONER

A. Tilsætningsgrænser

1. Hvis vejrforholdene har gjort det påkrævet i visse vindyrkningszoner i Fællesskabet, der er omhandlet i bilag IX, kan de berørte medlemsstater tillade en supplerende af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin fremstillet af druesorter, der kan klassificeres efter artikel 24, stk. 1.
2. Ved forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen anvendes de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i litra B, og forhøjelsen må ikke overstige:
 - a) 3 % vol. i vindyrkningszone A som omhandlet i bilag IX
 - b) 2 % vol. i vindyrkningszone B som omhandlet i bilag IX
 - c) 1,5 % vol. i vindyrkningszone C som omhandlet i bilag IX.
3. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan medlemsstaterne anmode om, at grænsen/grænserne i punkt 2 forhøjes med 0,5 %. Som svar på en sådan anmodning bør Kommissionen snarest muligt forelægge udkastet til lovgivningsforanstaltning for det udvalg, der er omhandlet i artikel 195, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007. Kommissionen bestræber sig på at træffe afgørelse efter proceduren i denne forordnings artikel 113, stk. 1, inden for fire uger efter indgivelsen af anmodningen.

B. Tilsætning

1. Den i litra A omhandlede forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:
 - a) for friske druer, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost
 - b) for druemost ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost eller ved delvis koncentreret, herunder omvendt osmose
 - c) for vin ved delvis koncentreret ved frysning.
2. Der må kun anvendes én af de i punkt 1 omhandlede behandlinger, hvis vin eller druemost tilsættes koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, og der betales støtte i henhold til artikel 19.
3. Tilsætning af saccharose som omhandlet i punkt 1, litra a) og b), må udelukkende foretages ved tørsukring og kun i følgende områder:
 - a) vindyrkningszone A som omhandlet i bilag IX
 - b) vindyrkningszone B som omhandlet i bilag IX
 - c) vindyrkningszone C som omhandlet i bilag IX, bortset fra vingårde i Italien, Grækenland, Spanien, Portugal og Cypern og vingårde i de franske departementer, der henhører under følgende appellationsområdes jurisdiktion:
 - Aix-en-Provence
 - Nîmes
 - Montpellier
 - Toulouse
 - Agen
 - Pau

- Bordeaux
- Bastia.

De nationale myndigheder kan dog give tilladelse til tilsætning ved tørsukring som en undtagelse i ovennævnte franske departementer. Frankrig underretter straks Kommissionen og de andre medlemsstater, hvis der gives sådanne tilladelser.

4. Tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost må ikke medføre, at det oprindelige volumen af friske knuste druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin forøges med mere end 11 % i vindyrkningszone A, med mere end 8 % i vindyrkningszone B og med mere end 6,5 % i vindyrkningszone C, som omhandlet i bilag IX.
5. Koncentrering af druemost eller vin, der undergår de i punkt 1 omhandlede behandlinger:
 - a) må ikke medføre, at disse produkters oprindelige volumen formindskes med mere end 20 %
 - b) må uanset litra A, punkt 2, litra c), ikke forhøje det naturlige alkoholindhold i disse produkter med mere end 2 % vol.
6. De i punkt 1 og 5 omhandlede behandlinger må ikke forøge det totale alkoholindhold i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin eller vin:
 - a) i vindyrkningszone A som omhandlet i bilag IX til mere end 11,5 % vol.
 - b) i vindyrkningszone B som omhandlet i bilag IX til mere end 12 % vol.
 - c) i vindyrkningszone C I som omhandlet i bilag IX til mere end 12,5 % vol.
 - d) i vindyrkningszone C II som omhandlet i bilag IX til mere end 13 % vol., og
 - e) i vindyrkningszone C III som omhandlet i bilag IX til mere end 13,5 % vol.
7. Medlemsstaterne må uanset punkt 6
 - a) for rødvin forøge det totale alkoholindhold i de i punkt 6 omhandlede produkter til 12 % vol. i vindyrkningszone A og 12,5 % i vindyrkningszone B som omhandlet i bilag IX
 - b) forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i punkt 6 omhandlede produkter til et niveau, som fastsættes af medlemsstaterne, ved fremstilling af vine med oprindelsesbetegnelse.

C. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin kan der:
 - a) i vindyrkningszone A, B og C I som omhandlet i bilag IX foretages afsyring
 - b) i vindyrkningszone C I, C II og C III a) som omhandlet i bilag IX foretages syring og afsyring, jf. dog punkt 7, eller
 - c) i vindyrkningszone C III b) som omhandlet i bilag IX foretages syring.
2. De i punkt 1 omhandlede produkter, dog ikke vin, må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.
3. Vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 2,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliækvivalenter/l.
4. Vin må kun afsyres med højst 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.
5. Druemost til koncentrering må delvis afsyres.

6. Uanset punkt 1 kan medlemsstaterne i år med usædvanlige vejrforhold give tilladelse til, at de i punkt 1 omhandlede produkter syres i vindyrkningszone A og B som omhandlet i bilag IX på de i punkt 2 og 3 omhandlede betingelser.
7. Der må ikke ske både syring af og tilsætning til ét og samme produkt, medmindre der indrømmes undtagelser efter proceduren i artikel 113, stk. 2, og der må heller ikke ske både syring og afsyring af ét og samme produkt.

D. Behandlinger

1. De i litra B og C omhandlede behandlinger bortset fra syring og afsyring af vin er kun tilladt, hvis de på betingelser, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 2, gennemføres under forarbejdningen af friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin til vin eller til en anden i artikel 1, stk. 1, omhandlet drikkevare til direkte konsum bortset fra mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
2. Koncentrering af vin skal finde sted i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
3. Syring og afsyring af vin må kun foretages på vinfremstillingsvirksomheden og i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.
4. Hver af de i punkt 1, 2 og 3 nævnte behandlinger skal anmeldes til de kompetente myndigheder. Det samme gælder for de mængder koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller saccharose, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, herunder producenter, aftapningsvirksomheder, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 113, stk. 2, ligger inde med i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller vin på fad. I stedet for anmeldelse af disse mængder kan der foretages bogføring af indgangen og forbrug.
5. Hver af de i litra B og C omhandlede behandlinger skal indføres i det ledsagedokument, jf. artikel 112, på grundlag af hvilket de behandlede produkter er bragt i omsætning.
6. Med forbehold af eventuelle undtagelser på grund af usædvanlige vejrforhold må disse behandlinger ikke anvendes:
 - a) i vindyrkningszone C som omhandlet i bilag IX efter den 1. januar
 - b) i vindyrkningszone A og B som omhandlet i bilag IX efter den 16. marts, ogde må kun anvendes for produkter fra vinhøsten umiddelbart forud for disse datoer.
7. Uanset punkt 6 kan koncentrering ved frysning samt syring og afsyring af vin foretages hele året.

BILAG VI

RESTRIKTIONER

A. **Generelt**

1. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af vand, medmindre dette er nødvendigt af en særlig teknisk grund.
2. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af alkohol, undtagen ved fremstilling af frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, hedvin, mousserende vin, vin tilsat alkohol bestemt til destillation og perlevin.
3. Vin tilsat alkohol bestemt til destillation må kun anvendes til destillation.

B. **Friske druer, druemost og druesaft**

1. Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, må kun anvendes til fremstilling af produkter, der ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29. Dette indskrænker dog ikke anvendelsen af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for fremstilling på deres område af produkter, som ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29.
2. Druesaft og koncentreret druesaft må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Igangsætning af alkoholgæring af disse produkter er forbudt på Fællesskabets område.
3. Punkt 1 og 2 finder ikke anvendelse på produkter, der i Det Forenede Kongerige, Irland og Polen er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori salgsbetegnelsen »vin« forekommer.
4. Delvis gæret druemost af let tørrede druer må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette var almindelig praksis den 1. januar 1985, og af vin fremstillet af overmodne druer.
5. Medmindre Rådet træffer anden afgørelse i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser, må friske druer, druemost, delvis gæret druemost, koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft, koncentreret druesaft og vin eller blandinger af disse produkter med oprindelse i tredjelande ikke anvendes til fremstilling af produkter omhandlet i bilag IV eller som tilsætning til sådanne produkter på Fællesskabets område.

C. **Blanding af vine**

Medmindre Rådet træffer anden afgørelse i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser, er forskæring af en vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet og forskæring mellem vine med oprindelse i tredjelande forbudt i Fællesskabet.

D. **Biprodukter**

1. Udpresning af druer er forbudt. Medlemsstaterne fastsætter under hensyn til lokale og tekniske forhold det minimumsalkoholindhold, der skal være i presserester fra vindruer og vinbærme efter presning af druer.

Medlemsstaterne fastsætter alkoholindholdet i disse biprodukter til mindst 5 % af alkoholindholdet i den producerede vin.

2. Af vinbærme og presserester fra vindruer må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin. Overhældning af vin på vinbærme eller presserester af druer eller presset aszú er tilladt på betingelser, som skal fastsættes efter proceduren i artikel 113, stk. 2, hvor denne praksis anvendes traditionelt til fremstilling af »Tokaji fordítás« og »Tokaji másolás« i Ungarn og »Tokajský fordítás« og »Tokajský másolás« i Slovakiet.
3. Presning af vinbærme og fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation eller fremstilling af piquettevin er forbudt. Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som presning, hvis de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet.

4. Piquettevin må, såfremt det er tilladt at fremstille den i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vinavlerens privatforbrug.
 5. Med forbehold af medlemsstaternes mulighed for at beslutte, at biprodukter skal bortskaffes ved destillation, skal alle fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som ligger inde med biprodukter, afsætte dem på vilkår, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 113, stk. 2.
-

BILAG VII

BUDGET FOR RYDNINGSORDNINGEN

Budgettet for den i artikel 102, stk. 3, omhandlede rydningsordning er:

- a) for produktionsåret 2008/09 (regnskabsåret 2009): 464 mio. EUR
 - b) for produktionsåret 2009/10 (regnskabsåret 2010): 334 mio. EUR
 - c) for produktionsåret 2010/11 (regnskabsåret 2011): 276 mio. EUR.
-

BILAG VIII

Arealer, som medlemsstater kan erklære ikke-støtteberettigede under rydningsordningen**(omhandlet i artikel 104, stk. 1, 2 og 5)**

i ha

Medlemsstat	Samlet vindyrkningsareal	Arealer omhandlet i artikel 104, stk. 5
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

BILAG IX

VINDYRKNINGSZONER

(omhandlet i bilag IV og V)

Der findes følgende vindyrkningszoner:

1. Vindyrkningszone A omfatter:
 - a) i Tyskland: alle vindyrkningsarealer bortset fra arealerne i vindyrkningszone B
 - b) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsområde
 - c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige: disse landes vindyrkningsarealer
 - d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Čechy.
2. Vindyrkningszone B omfatter:
 - a) i Tyskland: vindyrkningsarealerne i det bestemte dyrkningsområde Baden
 - b) i Frankrig: vindyrkningsarealerne i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:
 - i Alsace: Bas-Rhin og Haut-Rhin
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle og Vosges
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne og Seine-et-Marne
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura og Haute-Saône
 - i Savoyen: Savoie, Haute-Savoie og Isère (kommunen Chapareillan)
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée og Vienne samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre
 - c) i Østrig: det østrigske vindyrkningsområde
 - d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Morava og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 1, litra d)
 - e) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 3, litra f)
 - f) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:
 - i Podravjeområdet: Štajerska Slovenija og Prekmurje
 - i Posavjeområdet: Bizeljsko Sremič, Dolenjska og Bela krajina samt vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af punkt 4, litra d)
 - g) i Rumænien: området Podișul Transilvaniei.
3. Vindyrkningszone C I omfatter:
 - a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne:
 - i følgende departementer: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers,

Gironde, Isère (med undtagelse af kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne og Yonne

- i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar)
 - i arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge og la Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i regionen Valle d'Aosta og i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno
- c) i Spanien: vindyrkningsarealerne i provinserne A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa og Vizcaya
- d) i Portugal: vindyrkningsarealerne i den del af regionen Norte, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde »Vinho Verde«, samt »Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras« (med undtagelse af »Freguesias da Carvoeira e Dois Portos«), der hører med til »Região vitícola da Extremadura«
- e) i Ungarn: alle vindyrkningsarealer
- f) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i Tokajská vinohradnícka oblasť
- g) i Rumænien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 2, litra g), eller punkt 4, litra f).
4. Vindyrkningszone C II omfatter:
- a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne:
- i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech) og Vaucluse
 - i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i arrondissementet Nyons og i kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar i departementet Drôme
 - i de dele af departementet Ardèche, der ikke er anført i punkt 3, litra a)
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (bortset fra provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (bortset fra provinsen Belluno), herunder de til disse regioner hørende øer såsom Elba og de øvrige øer i Arcipelago Toscano, øerne i Arcipelago Ponziانو samt Capri og Ischia
- c) i Spanien: vindyrkningsarealerne i følgende provinser:
- Lugo, Orense og Pontevedra
 - Ávila (bortset fra de kommuner, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid og Zamora
 - La Rioja
 - Álava
 - Navarra
 - Huesca

- Barcelona, Girona og Lleida
 - den del af provinsen Zaragoza, der er beliggende nord for Ebro-floden
 - de kommuner i provinsen Tarragona, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen Penedés
 - den del af provinsen Tarragona, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Conca de Barberá
- d) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Kras og Slovenska Istra
- e) i Bulgarien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) og Rozova Dolina (Розова долина)
- f) i Rumænien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării og det sydlige vindyrkningsområde, bl.a. sandstrækninger og andre gunstige områder.
5. Vindyrkningszone C III a) omfatter:
- a) i Grækenland: vindyrkningsarealerne i følgende nomoi: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárissa, Ioánnina, Lefkáda, Akhaía, Messinía, Arkadía, Korinthía, Iráklion, Khaniá, Réthimnon, Sámos, Lasíthi og øen Thíra (Santorini)
 - b) i Cypern: vindyrkningsarealerne i højder over 600 m
 - c) i Bulgarien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 4, litra e).
6. Vindyrkningszone C III b) omfatter:
- a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne:
 - i Korsikas departementer
 - i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og den linje, som dannes af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales
 - b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner såsom Pantelleria og De Lipariske Øer, De Egadiske Øer og De Pelagiske Øer
 - c) i Grækenland: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i punkt 5, litra a)
 - d) i Spanien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 3, litra c), eller punkt 4, litra c)
 - e) i Portugal: vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af punkt 3, litra d)
 - f) i Cypern: vindyrkningsarealerne i højder under 600 m
 - g) i Malta: vindyrkningsarealerne.
7. Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, der var gældende den 15. december 1981, og, for så vidt angår Spanien, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1986, samt, for så vidt angår Portugal, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1998.
-